

ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കൽ

(5:21- 48)

തുറന്ന പാപവും അതിനുശേഷമുള്ള ചിന്തക്കുമപ്പുറമാണ് (12:35; 15:18-20). അതു വെറുതെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിന്റെ പിന്നിൽ മനോഭാവവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിൽ, യേശു പരീശന്മാരേക്കാളും ശാസ്ത്രീമാരേക്കാളും കർശനമായിരുന്നു. തന്റെ അനുയായികൾ രാജ്യ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു ഹൃദയരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനായിരുന്നു അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞതു.

വാക്യം 20 ലെ അവന്റെ മാഹാത്മ്യമുള്ള പ്രസ്താവന മലമ്പ്രസംഗത്തിലെ ശേഷം ഭാഗം ചുരുക്കി പറയുന്നതാണ്. യേശു ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ, വന്നുകൂടിയ പുരുഷന്മാരെയും പഠിപ്പിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ ന്യായപ്രമാണത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നതും, വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശവും തമ്മിലുള്ള ആറു അന്തരങ്ങളെ യേശു അവതരിപ്പിച്ചു. അവൻ കോപത്തെയും (5:21-26), വ്യഭിചാരത്തെയും (5:27-30), ഉപേക്ഷണത്തെയും (5:31, 32), സ്വത്വം ചെയ്യുന്നതിനെ (5:33-37), പകരം വീട്ടലിനെ (5:38-42), ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു (5:43-48). അവന്റെ ചിത്രീകരണങ്ങളെല്ലാം ന്യായപ്രമാണം അതിന്റെ അക്ഷരത്തിലും ആത്മാവിലും അനുസരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു.

കോപിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചും കുലപാതകത്തെ കുറിച്ചും (5:21-26)

21“ ‘കുല ചെയ്യരുത് എന്നും ആരെങ്കിലും കുല ചെയ്താൽ, ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും’ എന്നും പൂർവ്വന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 22ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത്, ‘സഹോദരനോട് കോപിക്കുന്നവനെല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും’. 23സഹോദരനോട് ‘നിസാരം’ എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും. ‘മൂഢൻ’ എന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നിനരകത്തിനു യോഗ്യനാകും. 24ആകയാൽ നിന്റെ വഴിപാട് യാഗപീഠത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, 25സഹോദരനു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്ന് അവിടെവെച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ നിന്റെ വഴിപാട് അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ചു 26ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോട് നിരന്നുകൊൾക, പിന്നെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാട് കഴിക്ക.”

വാക്യം 21. ആദ്യത്തെ അന്തരത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞു, “പൂർവ്വന്മാരോട് പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.” നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്നതും ന്യായപ്രമാണത്തെ കുറിച്ചു വളർന്നുവന്ന യെഹൂദ പാരമ്പര്യത്തെയാണ് യേശു അർത്ഥമാക്കിയത്. തിരുവെഴുത്തുകളെ അവൻ സ്പഷ്ടമായി പറയുമ്പോൾ, “ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. പകരം ഇവിടെ അവൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന പ്രയോഗം, “പറയുന്നത് നിങ്ങൾ

കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ” എന്നാണ് (എൻഐവി). അത് യെഹൂദന്മാർ വാമൊഴിയായി പഠിപ്പിച്ച പാരമ്പര്യമായ ഉപദേശങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചത് (5:27, 33, 38, 43). ആ പ്രയോഗം 5:31-ൽ ചുരുക്കി, “അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തർക്കിക്കുമ്പോൾ, “റബ്ബിമാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ഉപായം”¹ ആയിരുന്നു യേശു അവരോട് ഉപയോഗിച്ച ഭാഷയിൽ പ്രകടമായത്. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥവും റബ്ബിമാരുടേയും ശാസ്ത്രീമാരുടേയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അന്തരമാണ് യേശു വ്യക്തമാക്കിയത്. കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പറഞ്ഞത് അന്നത്തെ യെഹൂദമതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നതിനേക്കാൾ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു. അതേ സമയം, യേശു “ശാസ്ത്രീമാരെ പോലെ അല്ല അധികാരമുള്ളവനായിട്ടായിരുന്നു ഉപദേശിച്ചത്” (7:29). “ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു” എന്ന ഒറ്റ പ്രസ്താവനയാൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുരുപയോഗം ചെയ്തിരുന്ന അവരുടെ ബുദ്ധിയെ അവൻ നിഷ്പ്രഭമാക്കി.

“പൂർവ്വികരായ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ” പറഞ്ഞു, “ ‘കുല ചെയ്യരുത്, ആരെങ്കിലും കുല ചെയ്താൽ അവൻ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും.’ ” യേശു ആദ്യം പത്തു കൽപനകളിൽനിന്നാണ് ഉദ്ധരിച്ചത് (പുറ. 20:13; ആവ. 5:17), അത് പൂർവ്വികർക്ക് സുപരിചിതമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് യെഹൂദപാരമ്പര്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു, കുലപാതകി “ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാണെന്നാണ്” അതു പറയുന്നത് (എൻഐവി) അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയിൽ വിചാരണക്ക് വിധേയനാകും (ആവ. 16:18; 17:8-13). ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മരണശിക്ഷയെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (പുറ. 21:12; ലേവ്യ. 24:21; സംഖ്യ. 35:16-21, 30, 31).

യെഹൂദപ്രമാണിമാർ പത്തുകൽപനകളിലെ ആറാമത്തേത്, ഫലത്തിൽ, ചുരുക്കി, ഉള്ളിലെ വിചാരത്തെയോ, മനോഭാവത്തെയോ കണക്കിലെടുക്കാതെ പ്രവൃത്തി അക്ഷരികമായി ചെയ്താൽ മാത്രമെ കുറ്റമാകുന്നുള്ളൂ എന്നാക്കി. ആ വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ച്, സ്വയനീതീകരണം നടത്തുന്നവർക്ക് മറ്റൊരാൾക്ക് എതിരായി ഉള്ളിൽ കുലപാതകചിന്ത വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ തന്നെയും പുറമെ അയാൾ കുറ്റക്കാരനല്ലാതായി തീരുന്നു. അപ്പോൾ കുലപാതക ചിന്ത ഉള്ളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ “ന്യായപ്രമാണം ഞാൻ അനുസരിക്കുന്നു” എന്നു അയാൾക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും.

വാക്യം 22. ചിന്തയിൽ ആ അന്തരം ഉള്ളവരോട് യേശു പറഞ്ഞു, “ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു സഹോദരനോട് കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാണ്.” ഭൗതികമായ കുറ്റത്താൽ മാത്രമല്ല കുലപാതക കുറ്റമായി തീരുന്നത്, പക്ഷെ ഹൃദയത്തിൽ വിചാരിച്ചാൽ പോലും അത്തരം കുറ്റമായി തീരും. യോഹന്നാനും അതേ രീതിയിലുള്ള പ്രസ്താവന നടത്തിയിരിക്കുന്നു, “സഹോദരനെ പകെക്കുന്നവനെല്ലാം കുലപാതകൻ ആകുന്നു; യാതൊരു കുലപാതകനും നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു” (1 യോഹ. 3:15).

“കാരണം കൂടാതെ” എന്ന പ്രയോഗം (കെജെവി നോക്കുക), ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ പിന്നീട് പകർത്തിയെഴുതിയപ്പോൾ “കോപം” എന്നതിനോട് ചേർത്ത് പരിഷ്കരിച്ചതാണ്. വേദഭാഗത്തു ചേർത്ത് ആ വാക്ക് യേശുവിന്റെ ധീരമായ ന്യായവിധിയെ മൂർഖവാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. സഹോദരനോട് കോപിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും കാരണം ആർക്കും ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ യേശു ആ അന്തരം വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ, ഒരു ന്യായീകരണവും നടത്തിയില്ല എന്നതു

സ്വപഞ്ചമാണ്.

പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള കോപത്തെ പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. പെട്ടെന്നു ജ്വലിക്കുകയും പെട്ടെന്നു അണയുകയും ചെയ്യുന്ന കോപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രീക്കുവാക്കാണ് *തുമോസ്*. ദീർഘമായി - നിലനിൽക്കുന്ന കോപത്തെ വിവരിക്കുന്ന വാക്കാണ് ആർജെ, അതു വ്രണപ്പെടുത്തലെന്ന ഭാവനയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമായ വ്രണപ്പെടുത്തലിനാലോ ഉണ്ടാകാം. തീർച്ചയായും, യേശു വിലക്കിയത് രണ്ടാമത്തെ കോപത്തെയാണ് - അതായത് മറക്കുകയോ ക്ഷമിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തത്. അതു നീണ്ടുപോയി പ്രതികാരമായി മാറും. അത് അവസാനിപ്പിക്കാതെ, പ്രതികാരത്തിനായി നോക്കി പാർത്തിരിക്കും. അത്തരം കോപം ദൈവനീതി പ്രവർത്തിക്കുകയല്ല (യാക്കോ. 1:20). “കോപം, ക്രോധം, ഇരുഷ്യ എന്നിവ വിട്ടുകളവിൻ” (കൊലൊ. 3:8). അത്തരം കോപവും വെച്ചു കിടക്കയിലേക്ക് പോകരുതെന്നാണ് പൗലൊസ് ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പറഞ്ഞത് (എഫെ. 4:26).

പിന്നെ യേശു പറഞ്ഞു, “സഹോദരനോട് നിസാരാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും; മൂഢന്മാരെന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നിനരകത്തിനു യോഗ്യനാകും.” മറ്റൊരാളോട് അപകീർത്തിപരമായി വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെയും യേശു മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 രാജാക്കന്മാർ 2:23, 24 ലെ ഏലീശയുടെ ഉദാഹരണം എടുത്താലും റബ്ബിമാരുടെ ഉപദേശം എടുത്താലും ശരിയാണ്. ഡൊണാൾഡ്. ഏ. ഹാഗെർ എഴുതി, “ബൈബിൾ കാലയളവിൽ, പേർ വിളിക്കുന്നതുപോലും വളരെ ഗൗരവമായി എടുത്തിരുന്നു, കാരണം പേരിനു അത്ര വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു,”² മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ് പറഞ്ഞു, “യെഹൂദ സംസ്കാരത്തിൽ പേർ-വിളിക്കുന്നത് പരിഹാസ്യമായ ഒന്നാണ്, കാരണം പേരിനോട് ചേർന്നിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ എടുത്തു മാറ്റുന്നു എന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ.”³

“രാകാ” (കെജെവി; എൻഐവി; കെ.ജെവി), എന്നതു ഒരു അരാമ്യ പ്രയോഗമായിരുന്നു, അതിന്റെ ശരിയായ തർജ്ജമ നിശ്ചയിച്ചില്ല. “രാകാ” പല രീതിയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അർത്ഥം, “ഒന്നിനും-കൊള്ളരു-താത്തവൻ” (എൻഐഎസ്ബി) “മൂഢന്മാർ” (ഫിലിപ്പ്സ്) “തലയിൽ ഒന്നു-മില്ലാത്തവൻ,” “ഇഡിയറ്റ്.” (ഏബി). ജോൺ ലൈറ്റ്ഫുട്ട് പറഞ്ഞത് “[നി] ദിക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ കുറിച്ചു പറയുന്നതിനു മറ്റൊരാൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന അത്യുപജ്ഞ ഉളവാക്കുന്ന വാക്കാണ് “രാകാ.” എബ്രായ എഴുത്തുകാരിൽനിന്നും ദേശത്തിന്റെ വായിൽനിന്നും സാധാരണ കേൾക്കാറുള്ള വാക്കാണ് അത്.”⁴ ധിക്കാരപൂർവ്വമായ അവജ്ഞയും വെറുപ്പും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണ് അത്, വാക്കിൽ മാത്രമല്ല, ശബ്ദധ്വനിയും അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ദൈവസാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരാളോട് അത്തരത്തിൽ പെരുമാറിയാൽ അതു പാപമായി ദൈവം കണക്കിടും (യാക്കോ. 3:8-10; 1 യോഹ. 4:20). ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ കുറിച്ചു “വിചാരിക്കുന്നതും, സംസാരിക്കുന്നതും ദൈവം പരിശോധിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.”⁵

“മൂഢന്മാർ” എന്നതിന് (*മോറോസ്*) എന്നാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, അതിൽനിന്നു വന്നതാണ് മോറോൻ എന്ന വാക്ക് “കാരണം കൂടാതെയുള്ളവൻ,” അല്ലെങ്കിൽ, “യാർമ്മികമായി വിലയില്ലാത്തവൻ” എന്നാണ് - “വിശ്വാസ്യതയാർഹമായ നീചൻ.” മലീസമമായ വിധി. അത്തരം വിധി ദൈവത്തിനു മാത്രമെ നടത്തുവാൻ അവകാശമുള്ളൂ, കാരണം അവനും മാത്രമെ ഹൃദയത്തെ

അറിയാവൂ. മാനസികമായ കഴിവിനെ കുറിച്ച് അതു ചിന്തിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ ധർമ്മികസ്വഭാവത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുകയാണ്. ഒരാളിൽനിന്നു അയാളുടെ നല്ല പേർ എടുത്തു മാറ്റി അയാളെ കൊള്ളരുതാത്ത അധർമ്മികനായി മുദ്ര കുത്തുന്നതാണ് അത്.

യേശു ന്യായവിധിക്ക് മൂന്നു വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിന്റെ കാഠിന്യം ഉയരുന്ന ക്രമത്തിലാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (1) കോപത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരാൾ ഒന്നുകിൽ “കോടതിയുടെ” മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടി വരും, അല്ലെങ്കിൽ “ന്യായവിധി” നേരിടേണ്ടി വരും (എൻഐവി). കൂലപാതകത്തെ കുറിച്ച് വാക്യം 21-ൽ അതേ വാക്ക് തന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ പറയുന്നത് പ്രാദേശിക കോടതിയാകാം, അതിന് യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന അതിശയോക്തിപരമായിരിക്കണം. എങ്ങനെയായാലും, എത്ര പേർ കോപത്തിന് വിചാരണ നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്? “ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയായിരിക്കാം മനസിലുണ്ടായിരുന്നത് എന്നതിനാണ് മറ്റൊരു സാധ്യത.”⁶

(2) “രാകാ” യുടെ ഉപയോഗമനുസരിച്ച്, ഒരാൾ “പരമോന്നത കോടതിയെ” നേരിടേണ്ടി വരും. ആ വാക്ക് പ്രാദേശിക കോടതിയെ കുറിച്ചും പറയാറുണ്ട് (10:17; മർക്കൊ. 13:9), എന്നാൽ അത് സാധാരണ യെരൂശലേമിലുള്ള ന്യായാധിപസഭയെയാണ് പറയുന്നത്. മഹാപുരോഹിതന്മാരും, മൂപ്പന്മാരും, ശാസ്ത്രീമാരും അടങ്ങുന്ന സ്വാധീനമുള്ള എഴുപത്തിഒന്നു പേരുള്ള സംഘമായിരുന്നു കോടതി.

(3) “മൂഢാ” എന്ന വാക്ക് (മോറോസ്) ദൈവത്തിന്റെ “അഗ്നിനരകത്തിലുള്ള” ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്ന ഒന്നായിട്ടാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഗെഹെന്നാ എന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തതാണ് “നരകം.” യെരൂശലേമിനു തെക്കുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഹിന്നോം താഴ്വരയിൽ നിന്നാണ് ഗെഹെന്നാ ഭാവന വരുന്നത്. ദുർമാർഗികളെയും, ദ്രോഹികളെയും ശിക്ഷിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ അത് ഒരു നിന്ദാസ്ഥാനമായിരുന്നു, മോലേക്കിന് ശിശുബലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (2 ദിവ. 28:3; 33:6; യിരെ. 32:35). യോശിയാ രാജാവ് അവിടം അശുദ്ധമാക്കിയിരുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 23:10), ആ സ്ഥലം “അറപ്പ് താഴ്വരയായി മാറും” എന്ന് യിരെമ്യാവ് പിന്നീട് പ്രവചിച്ചിരുന്നു - മരിച്ച യെഹൂദന്മാരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ ബാബേൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞിരുന്നത് അവിടെയായിരുന്നു (യിരെ. 7:31-33; 19:6). ഹിന്നോം താഴ്വര പിന്നീട് പാഴ്വസ്തുക്കളും ചവറുകളും കൊണ്ടിടുന്ന മാലിന്യ താഴ്വരയായി തീർന്നു.⁷

നിയമങ്ങൾക്കിടയിലെ കാലയളവിൽ, ആ സ്ഥലം നിത്യമായ ശിക്ഷാവിധിയുടെ സ്ഥാനമായി മാറി - അതായത്, നരകം. ഹിന്നോം താഴ്വരയെ തീയ്യുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചത് മൂന്നു ദിശയിൽനിന്നായിരിക്കാം: മൊലേക് മതവിശ്വാസത്തിലെ തീയ്യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, അവിടെ പിന്നീട് തുടർച്ചയായി ചവറിട്ട് കത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി, തീയാലുള്ള വിധിയെ കുറിച്ച് പഴയനിയമ വേദഭാഗങ്ങളും പറയുന്നു (യെശ. 30:33; 33:14; 66:24).

ഒരു സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ വിദ്വേഷമുള്ള വാക്കുകളാലോ പ്രവൃത്തികളാലോ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷ എത്ര കഠിനമായാലും അതു അധികമാകയില്ല. യേശു അവസാനം നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പിൽ, “മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന കള്ള സഹോദരന്മാർക്ക് വരുവാനുള്ളത് നിത്യ നാശമായിരിക്കും എന്നു യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഓർപ്പിച്ചു.”⁸

വാക്യ 23, 24. പൊതുവായ ഒരു തത്വം നൽകിയശേഷം, യേശു രണ്ടു പ്രാ

യോഗികത നൽകി. ആദ്യത്തേതിൽ, ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് **സഹോദരനോട് നിരന്നു** കൊള്ളേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരായി മോശമായി ചിന്തിക്കരുത്, സംസാരിക്കരുത്, കൂടാതെ അവർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, അതും പരിഹരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇടർച്ച വരുത്തിയ ആളാണ് അതിനു മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ടത്, എന്നാൽ മത്തായി 18:15-17-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇടർച്ചക്കു വിധേയനായവനാണ് മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ടത് എന്നാണ്. ആ പ്രശ്നത്തെ കുറിച്ച് അറിവുള്ളവർ നിരപ്പു പ്രാപിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവർ കുറ്റക്കാരാകും.

യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിലെ യെഹൂദന്മാരുടെ പരിശീലനമായിരുന്ന **വഴിപാട്** കഴിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് യേശു അവരെ **സഹായിക്കുക** യായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കുറവുകൾ പാപികൾക്ക് പരിഹരിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള മാർഗങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്. പാപപരിഹാരത്തിന് യാഗങ്ങളും വഴിപാടുകളും മാത്രം മതിയായിരുന്നില്ല (എബ്രാ. 10:1-4 നോക്കുക); ഒരാൾ വാസ്തവത്തിൽ അനുതപിക്കുകയും, പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുകയും വേണമായിരുന്നു. ധാർമ്മികമായ വീഴ്ചകൾക്ക് പകരമല്ല, ആഘോഷപരമായ യാഗങ്ങൾ എന്നാണ് യേശു വ്യക്തമാക്കിയത്.

നിന്റെ വഴിപാട് യാഗപീഠത്തിൽ വെച്ചേച്ച് എന്നതു അതിശയോക്തിപരമായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. “തിരക്കുള്ള യാഗപീഠത്തിനരികിൽ, ധാന്യങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുപോയാൽ പ്രാവുകളും, ആടുകളും തിന്നുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്!”⁹ അതിനുപുറമെ, ഇടർച്ച വരുത്തിയ സഹോദരൻ ആ സമയത്ത് യെരൂശലേമിൽ വന്നിരിക്കണമെന്നുമില്ല. ദൈവത്തോട് നിരപ്പു പ്രാപിക്കുവാൻ ഒരാൾ സഹോദരനോട് നിരപ്പ് പ്രാപിക്കണമെന്നതിനു യേശു ഊന്നൽകൊടുക്കുവാനായിരുന്നു ആ അതിശയോക്തി ഉപയോഗിച്ചത്. “തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ പ്രീതി വീണ്ടും നേടിയാൽ മാത്രമെ, പാപപരിഹാരത്തിനായുള്ള പ്രായശ്ചിത്തബലി സ്വീകരിക്കയുള്ളൂ” എന്നാണ് യെഹൂദ പാരമ്പര്യം പറയുന്നത്.¹⁰ പ്രാരംഭ ക്രിസ്ത്യൻ എഴുത്തുകാരനായിരുന്ന *ഡിഡാക്കേ* പറഞ്ഞു, “നിന്റെ യാഗം മലിനപ്പെടുത്തിരിക്കേണ്ടതിന്, ആരും കൂട്ടുകാരിൽ ആരോടെങ്കിലും വഴക്കിട്ടുവെങ്കിൽ സഭായോഗത്തിന് മുൻപ് നിരന്നുകൊള്ളണം.”¹¹

വാക്യം 25, 26. യേശു ഉപയോഗിച്ച രണ്ടാമത്തെ പ്രായോഗികത, ഇടർച്ചക്കു വിധേയനായ വ്യക്തി ഇടർച്ച വരുത്തിയ വ്യക്തിക്കെതിരെ നിയമപരമായ നടപടിക്കു മുതിർന്നാൽ, രണ്ടുപേരും കോടതിയിലെത്തുന്നതിനു മുൻപ് ഇടർച്ച വരുത്തിയ ആൾ പരിഹരിക്കേണം എന്നതാണ്: “**നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ വേഗത്തിൽ അവനോട് ഇണങ്ങിക്കൊൾക.**” സാഹചര്യത്തിന്റെ തിടുക്കത്തെയാണ് ഊന്നി പറയുന്നത്, കാരണം അല്ലെങ്കിൽ കാര്യം കൂടുതൽ വഴളാകുകയേയുള്ളൂ. [ശത്രു] നിന്നെ **വലിച്ചിഴച്ച് ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ** എത്തിക്കും. കുറ്റം ചെയ്തതായി ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ **പ്രമാണി** നിന്നെ **തടവിലേക്ക് തള്ളും**. ദൈവം യിസ്രായേലിൽ, “**ന്യായാധിപന്മാരെയും**” “**പ്രമാണിമാരെയും**” നിയമിപ്പാൻ കൽപ്പിച്ചിരുന്നു (ആവ. 16:18). വിധി നടപ്പാക്കുന്നത് പ്രമാണിമാരായിരുന്നു.

ഇവിടത്തെ പ്രശ്നം പണസംബന്ധമായുള്ളതായിരുന്നു: “**ഒടുവിലത്തെ കാശു പോലും കൊടുത്തു തീരുന്നതുവരെ, നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു**

വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോട് പറയുന്നു.” “കാൾ” (കോദ്രാൻസ്) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, ചെറിയ റോമൻ നാണയമായ ക്വാദ്രൻസ് ആണ്. അത് മുല്യത്തിൽ, വിധവയുടെ “രണ്ടു വെള്ളിക്കാശിനു” തുല്യമായിരുന്നു (മർക്കൊ. 12:42; കെജെവി). പുരാതനലോകത്ത് ജാതികൾ, കടം കൊടുത്തു തീർക്കാതിരുന്നതിന് തടവിലാക്കുന്നത് സാധാരണ സംഭവമായിരുന്നു (18:34; ലൂക്കൊ. 12:57-59). യെഹൂദന്മാരുടെ ഏർപ്പാട് വെച്ച് നോക്കിയാൽ, കടം കൊടുത്തു തീർക്കാത്തതിനു ജാതികളെ തടവിലാക്കുന്നത് ക്രൂരകൃത്യമായിരുന്നു, കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്ക്, എങ്ങനെയെങ്കിലും അതു വീട്ടുവാനുള്ള കടമയുള്ളതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ന്യായവിധി വരച്ചു കാണിച്ച് കേൾവിക്കാർക്ക് ന്യായവിധിയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്.¹²

വ്യഭിചാരത്തെ കുറിച്ച് (5:27-30)

27“വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത് എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; ²⁸ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിനു അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയം കൊണ്ട് അവളോട് വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി; എന്നാൽ²⁹ വലകണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ, അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകൊൾക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ ശരീരത്തിൽ വീഴുന്നതിനേക്കാൾ, നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നത് നിനക്ക് പ്രയോജനമുള്ളത്; ³⁰വലകൈ നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ, അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകൊൾക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനേക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിനക്ക് പ്രയോജനമുള്ളത്.”

വാക്യം 27. ശാരീരിക വ്യഭിചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച യെഹൂദന്മാരുടെ ഉപദേശത്തെ യേശു പിന്താങ്ങുകയായിരുന്നു. ഏഴാമത്തെ കൽപന അവന്റെ ശ്രോതാക്കൾക്ക് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം: “വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്” (പുറ. 20:14; ആവ. 5:18). വ്യഭിചാരം, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പാപമായിരുന്നു, ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമത്തിലും അത് പാപമാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷ മരണമായിരുന്നു (ലേവ്യ. 20:10; ആവ. 22:22) പുതിയനിയമത്തിൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷ ആത്മീയ മരണമാണ് (1 കൊരി. 6:9; വെളി. 21:8; 22:15).

വാക്യം 28. എങ്ങനെയായാലും, വ്യഭിചാരത്തെ പഴയനിയമ കൽപനയേക്കാൾ ഗൗരവത്തിലാണ് യേശു കാണുന്നത്: “ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന് അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയം കൊണ്ട് അവളോട് വ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി.” ഹൃദയത്തിൽ വിചാരിച്ചാൽ പാപമാകുകയില്ല, ശാരീരികമായി ബന്ധപ്പെട്ടാൽ മാത്രമെ വ്യഭിചാരമാകുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് ചില റബ്ബിമാർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള വിചാരം പോലും പാപമാണെന്നാണ് യേശു വ്യക്തമാക്കിയത്.¹³

യേശു ചെയ്തതുപോലെ, മോഹത്തെ മറ്റു യെഹൂദ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും എതിർത്തിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു, പിന്നീടുള്ള ഒരു ഉറവിടം പറയുന്നു, “ഒരാൾ തന്റെ ശരീരം കൊണ്ട് കുറ്റം ചെയ്താൽ മാത്രമെ വ്യഭിചാരി

ആകുന്നുള്ളു എന്നു നിങ്ങൾ കരുതരുത്; അയാൾ കണ്ണുകൊണ്ട് വ്യഭിചാരം ചെയ്താൽ പോലും അയാൾ വ്യഭിചാരിയായി തീർന്നു.”¹⁴ ആ മൂന്നറിയിപ്പ് അപ്പോക്രിഫയിലുണ്ട്: “നല്ല ആകാരമുള്ള സ്ത്രീയിൽനിന്നു നിന്റെ കണ്ണുകൾ മാറ്റുക; മറ്റൊരാൾക്കുള്ള സൗന്ദര്യത്തെ വീക്ഷിക്കാതിരിക്കുക; ഒരു സ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യം അനേകരെ വഴിതെറ്റിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ആ വികാരം തീ കത്തുന്നതുപോലെയാണ്.”¹⁵

മറ്റൊരു പാപങ്ങളെയുംപോലെ, മോഹം എന്ന പാപവും, വേരോടെ പിഴുതുകളയണം. മോഹമുള്ള നോട്ടം മോഹമുള്ള പ്രവൃത്തി ചെയ്യിക്കും. “നോക്കുക” എന്നതിനുപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് തുടർച്ചയായ നോട്ടത്തെയാണ്. നിലനിൽക്കുന്ന മനപ്പൂർവ്വമായ നോട്ടം. മനസിൽ അവിഹിത ചിന്തയോടെ, ആകർഷണീയമായ പാപഭാഹത്തോടെയുള്ള മോഹമാണ് അത് (2 പത്രോസ് 2:14; 1 യോഹ. 2:16). ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആകർഷണീയതയെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനെ അല്ല യേശു കുറ്റപ്പെടുത്തിയത്. “സ്വാഭാവികമായി ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനെയല്ല യേശു കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്, മറിച്ച്, തനിച്ച് അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയെ ഭോഗ ചിന്തയോടെ നോക്കുന്നതിനെയാണ് അവൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്.”¹⁶

പഴയനിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മുഖ്യമായ വ്യഭിചാരമായിരുന്നു, ദാവീദും ബെത്ശേബയും തമ്മിൽ നടന്നത്, അവൾ കുളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കണ്ട് മോഹിച്ചാണ് തുടങ്ങിയത്, പിന്നീട് അത് ശാരീരിക പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് നയിച്ചു (2 ശമു. 11:2-4). കുറ്റമില്ലാത്ത ഇയ്യോബ് ഒരിക്കൽ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുമായി ഒരു നിയമം ചെയ്തു; പിന്നെ ഞാൻ ഒരു കന്യകയെ നോക്കുന്നതെങ്ങനെ?” (ഇയ്യോ. 31:1). വിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടാതിരിപ്പാനും ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ സൂക്ഷിക്കുമെന്നു ഇയ്യോബ് തുടർന്നു പറയുന്നു (ഇയ്യോ. 31:9-12).

യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ മാനസിക ബലാൽസംഗവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാനസികമായും ശാരീരികമായും ആളുകൾ സ്വതൃപ്തിക്കായി തങ്ങളെത്തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. ദൈവം നമുക്ക് ദാനമായി തന്നിരിക്കുന്ന ലൈംഗികതയെ നാം ഒരിക്കലും ദുരുപയോഗം ചെയ്യരുത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവകൽപനകളനുസരിച്ചാൽ മാത്രമെ ലൈംഗികതയുടെ പൂർണ്ണ തൃപ്തി നമുക്ക് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയൂ.

വാക്യം 29, 30. പാപത്തെ അതിന്റെ വേരോടെ പിഴുതുകളയണം. അതു ഗൗരവമായ കാര്യമാകയാൽ, മാനസികവ്യഭിചാരം നമുക്ക് എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാം? യേശു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വലങ്കണ്ണ് നിനക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ, അതിനെ ചുണെടുത്ത് എറിഞ്ഞു കളക.” റോബർട്ട് എച്ച്. മൗൺസ് പറഞ്ഞു, “ഒരാളുടെ സ്കാന്റലോൺ ഇടർച്ച വരുത്തുമ്പോൾ, ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതു വിരോധാഭാസമായി തോന്നിയേക്കാം.”¹⁷

സഭയുടെ ആരംഭകാലത്ത്, യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന ചിലർ അക്ഷരികമായാണ് എടുത്തത്. അതുപോലെ ഒറിജെൻ (സി. 185-254), മത്തായി 19:12 ലെ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, “സഭാ പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ” തന്നെത്തന്നെ ഷണ്ഡനാക്കിയതായി പറയുന്നു.¹⁸ എങ്ങനെയായാലും, യേശു പറഞ്ഞതു സ്വയം-വന്ധ്യത വരുത്തുവാനല്ല; ആ പോയിന്റ് നൽകുവാൻ യേശു അതിശയോക്തിയായിട്ടായിരിക്കാം ഉപയോഗിച്ചത്. വാക്യം 29 ലും

30 ലും ശാരീരിക ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുവാനല്ല യേശു പറഞ്ഞത്, എന്നാൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പാപസ്വഭാവം ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്നാലും, സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നത് നിയന്ത്രിക്കണമെന്നാണ് കർത്താവ് പറയുന്നത്.¹⁹

യേശു പിന്നെ പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വലകണ്ണു നിനക്ക് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ, അതിനെ ചുന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞു കളക.” ഈ കാര്യത്തിൽ, “കണ്ണും” “കയ്യും” “വലത്തേത്” ആണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാരണം വലത്തെ കണ്ണും വലത്തെ കയ്യും പ്രാധാന്യമുള്ളതായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്, പ്രത്യേകമായി പരിഗണിക്കാവുന്ന അവയവങ്ങളാണെങ്കിലും നാം എങ്ങനെ അവയെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് കർത്താവ് പറയുന്നത്.

ഊന്നലിനുവേണ്ടി യേശു ഈ മൂന്നറിയിപ്പ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം നൽകുന്നു: “ശരീരം മുഴുവൻ നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനേക്കാൾ, അവയവങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇല്ലാതെ സ്വർഗത്തിൽ പോകുന്നതാണ് നല്ലത്.” മത്തായി 18:8, 9-ൽ യേശു ഇതേ രീതിയിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുമ്പോൾ, കണ്ണും കൈയും മാത്രമല്ല, കാലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യങ്ങളിൽ, അവൻ ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിച്ചു, “രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ വീഴുന്നതിനേക്കാൾ, അംഗഹീനനായിട്ടോ മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നത് നിനക്ക് നന്നു ... രണ്ട് കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനേക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നത് നിനക്ക് നന്നു.” ജാക് പി. ലേവിസ് വിചാരിച്ചത് “റബ്ബിമാരുടെ തർക്കങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, അതിശയോക്തിപരമായി വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യം ഒഴിവാക്കുവാനാണ് കർത്താവ് ശ്രമിച്ചത്.”²⁰

പിന്നീട്, എല്ലാ പാപവും ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത് എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു (15:18-20). മുഖ്യ ചിന്ത ഹൃദയമാകുന്നു. മത്തായി 5:28 ലെ അവന്റെ പ്രസ്താവന തെളിയിക്കുന്നത്, വെറുതെ മോഹിക്കേണ്ടതിനു സ്ത്രീയെ നോക്കുന്നതല്ല പ്രശ്നം. എന്നാൽ അതു ഹൃദയസംബന്ധമായ പ്രശ്നമാണ്. മോഹത്തോടുകൂടിയ നോട്ടം പാപത്തെ ഉളവാക്കുന്നില്ല, ഹൃദയത്തിലെ പാപചിന്തയാണ് മോഹത്തോടുകൂടി സ്ത്രീയെ നോക്കുവാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന അക്ഷരികമായി എടുക്കുന്നവർ കണ്ണും കയ്യുമല്ല എടുത്തു കളയേണ്ടത്, പിന്നെയോ തലയാണ്. കാരണം തലച്ചോറാണ് കണ്ണിനേയും കയ്യേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ കയ്യോ കണ്ണോ അവനു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ, തെറ്റായി ചിന്തിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുവാനും പറയുന്ന തലച്ചോറിനോടാണ് നിർമ്മാണവാൻ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടത്.

ഉപേക്ഷണത്തെ കുറിച്ച് (5:31, 32)

³¹“ആരെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, അവൾക്ക് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കട്ടെ എന്നും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ, ³²ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവളെക്കൊണ്ട് വ്യഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.”

വാക്യം 31. ന്യായപ്രമാണത്തിലെ ആത്മാവിനെ അവഗണിച്ച യെഹൂദന്മാരുടെ നിയമ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയാണ് യേശു വീണ്ടും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമം എടുത്തിരിക്കുന്നത് ആവർത്തനപുസ്തകം 24:1-4 ആണ്:

“ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വിവാഹം ചെയ്ത ശേഷം, അവളിൽ ദുഷ്ടമായ വല്ലതും കണ്ടിട്ട് അവന്നു അവളോട് അനിഷ്ടം തോന്നിയാൽ ഒരു ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതി കയ്യിൽ കൊടുത്ത് അവളെ വീട്ടിൽനിന്നും അയക്കേണം. അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം അവൾ പോയി മറ്റൊരു പുരുഷന്നു ഭാര്യയായി ഇരിക്കാം. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവ് അവളെ വെറുത്തു ഒരു ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതി കയ്യിൽ കൊടുത്തു അവളെ വീട്ടിൽനിന്നു അയക്കയോ, അവളെ ഭാര്യയായി എടുത്ത രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോകയോ ചെയ്താൽ, അവളെ ഉപേക്ഷിച്ച മുമ്പിലത്തെ ഭർത്താവിന്നു അവൾ അശുദ്ധയായശേഷം, അവളെ പിന്നെയും ഭാര്യയായി പരിഗ്രഹിച്ചുകൂടാ. അതു യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അറപ്പാകുന്നു; നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്ക് അവകാശമായി തരുന്ന ദേശം നീ പാപം കൊണ്ട് മലിനമാക്കരുത്” (എഫ്.സി. ആഡ്).

ആ വേദഭാഗം വിപുലമാക്കിയ നിബന്ധനയോടുകൂടിയ വാചകമാണ്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ പ്രോട്ടോസിസ് ആയും (“എങ്കിൽ” എന്ന ഭാഗം), നാലാമത്തെ വാക്യം അപോഡോസിസ് ആയും ആണ് (“പിന്നെ” എന്ന ഭാഗം).²¹ അത് ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള കൽപനയല്ല, മറിച്ച് ഉപേക്ഷണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു (അതു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു). ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരാൾ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, അവന്നു പിന്നെ അവളെ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്റ്റഫർ റൈറ്റിന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ, “ആ നിയമത്തിന്റെ പ്രായോഗിക ഫലം എന്തെന്നാൽ വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളെ ഉത്തരവാദിത്തമില്ലാത്ത പുരുഷന്മാർ പന്തുതട്ടി കളിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്.”²² വേദഭാഗത്തെ കുറിച്ച് യേശു പറഞ്ഞതു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ മോശ *അനുവദിച്ചത്* ജനത്തിന്റെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമായിരുന്നു എന്നാണ് (19:8).

“ആരെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവൾക്ക് ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കട്ടെ” എന്നു പറയുന്നത് ആവർത്തനപുസ്തകം 24:1 ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു, അത് നേരിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണി അല്ല. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലെ വേദഭാഗത്തിൽനിന്നു ഉപേക്ഷണപത്രം ഉഘാരിച്ച് എടുത്തതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള വായ്മൊഴിയാണ് പിന്നീട് ഉപേക്ഷണപത്രം കൽപനയായി മാറിയത് (19:7 നോക്കുക).

“ഉപേക്ഷണപത്രത്തെ” “ഏ ബിൽ ഓഫ് കട്ടിങ്ങ് ഓഫ്,” “ഏ ബിൽ ഓഫ് എക്സ്പർഷൻ,” “ആൻ ഇൻസ്ട്രമെന്റ്,” “ആൻ ഇൻസ്ട്രമെന്റ് ഓഫ് ഡിസ്മിഷൻ,” “ലെറ്റേഴ്സ് ഓഫ് ഫോർസേക്കിങ്ങ്.”²³ എന്നിങ്ങനെയാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു ഭർത്താവ് പെട്ടെന്ന് ക്രോധാവേശത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു ഉപേക്ഷണപത്ര സംസ്കാരം കൊണ്ടുവന്നത്. അത് സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരിണിയായി മുദ്ര കുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനും, അവൾക്ക്

മറ്റൊരു പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായിരുന്നു.

ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ യെഹൂദമതത്തിലെ പുരുഷന്മാരുടെ വിശേഷാധി കാരമായിരുന്നു ഉപേക്ഷിക്കൽ,²⁴ പുരുഷന്മാർ പലപ്പോഴും “ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും” ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തു, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു (19:3). ജോസെഫസ് എഴുതി,

ഏതൊരു കാരണത്താലും ഒരാൾ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ (പല പുരുഷന്മാരിലും അതു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു), താൻ വീണ്ടും ഒരിക്കലും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ല എന്ന ഉറപ്പ് എഴുതി കൊടുത്ത് അവൾക്ക് പുനർവിവാഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകണം.²⁵

എങ്ങനെയായാലും, എല്ലാവരിലും ഇത്തരം മനോഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ട് റബ്ബിമാരുടെ സ്കൂളുകളിൽ, ആവർത്തനപുസ്തകം 24:1 ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ പ്രശ്നത്തെ കുറിച്ച് ചുടേറിയ വാദം നടന്നിരുന്നു, “ഇൻഡീസൻസി” എന്നതിന്റെ അക്ഷരികമായ അർത്ഥം, “ഒരു കാര്യത്തിന്റെ നഗ്നത” എന്നാണ്.²⁶ ശബ്ദമായി എന്ന റബ്ബി കൂടുതൽ യാഥാസ്ഥിതികമായ രീതിയിൽ നിന്നു പറഞ്ഞു, “ഇൻഡീസൻസി” ദോഷമാണ്. എങ്ങനെയായാലും, ഒരുപക്ഷേ അതു പൂർണ്ണമായ വ്യഭിചാരം അല്ലായിരിക്കാം, കാരണം കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം മരണശിക്ഷയ്ക്കു യോഗ്യനല്ല. (ലേവ്യ. 20:10-14; ആവ. 22:22). ഹിലേൽ എന്ന റബ്ബി ഉദാരമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അതിനെ എടുത്ത് പറഞ്ഞു, “ഇൻഡീസൻസി” എന്നാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ഭർത്താവിനു വെറുപ്പോ, വിദ്വേഷമോ ജനിപ്പിക്കുന്ന എന്നാണ് - “അവന്റെ കറികരിച്ചുകളഞ്ഞാൽ പോലും.”²⁷ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ഹിലേലിന്റെ വീക്ഷണത്തിന് ജനത്തിനിടയിൽ പ്രചാരമേറിയിരുന്നു.

വാക്യം 32. ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടായാലും - ഒരാൾ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ - അവൻ അവളെക്കൊണ്ട് പാപം ചെയ്യിക്കുന്നു എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. അവൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, “ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്...പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം അവളെ കൊണ്ട് വ്യഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.” “ഏതു കാരണത്താലും” ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടകന്നു ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള വിവാഹ ഉടമ്പടിയിൽ വിശ്വസ്തനായി ജീവിക്കണമെന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്.

അന്നത്തെ പരിശീലനത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ശബ്ദമായിമാരുടെ കർശനമായ നിലപാടുമായി യോജിക്കുന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ഉപദേശം. ദൈവം ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, വിവാഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയും സ്ഥിരതയും നിലനിർത്തുവാനായിരുന്നു യേശു ഉപദേശിച്ചത് (ഉൽപ. 2:18-25; മലാ. 2:13-16; മത്താ. 19:4-6, 9). ഹാഗെർ പറഞ്ഞു, “ഏദെൻതോട്ടത്തിലെ നിലവാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരുവാനാണ്, ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരോട് ദൈവം നീതി എന്ന സ്വഭാവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.”²⁸ ഡബ്ബിയു എഫ്. ആൾബ്രെറ്റ്റ്റും സി. എസ്. മാന്റും പറഞ്ഞതു യേശു പഴയ വിവാഹ ഉടമ്പടിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുന്നു എന്നാണ്:

വിവാഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വമാണ്, യേശു ഊന്നി പറഞ്ഞത്. തത്വത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ അപ്പോഴും ആ ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യ തന്നെയാണ്. അവളെ വിവാഹം കഴിച്ച ഭർത്താവ് തന്നെയാണ് അവൾ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കും എന്ന ധാരണയിൽ, അവളെ വ്യഭിചാരിണിയാക്കിയത്, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പുരുഷൻ സ്വയമായി പാപം ചെയ്യുകയും, അവളെക്കൊണ്ടു പാപം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം തത്വത്തിൽ, നിയമപരമല്ലെങ്കിലും - ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ അപ്പോഴും ആദ്യ ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യയാണ്.²⁹

ഒന്നാം-നൂറ്റാണ്ടിൽ, ഒരു സ്ത്രീ ഒറ്റക്ക് കഴിയുക പ്രയാസമാണെന്ന് കരുതിയാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ പുനർവിവാഹം കഴിക്കട്ടെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞത്.

എങ്ങനെയായാലും, പൊതുവായ നിയമത്തിന് യേശു ഒരു ഒഴികഴിവ് നൽകുന്നു: “പരസംഗം നിമിത്തം അല്ലാതെ” (19:9 നോക്കുക). പോർണെ യിയ എന്ന ഗ്രീക്കു വാക്കിൽനിന്നാണ് “പരസംഗം” എന്ന വാക്ക് ലഭിച്ചത്. അതിനെ “ദുർന്നടപ്പ്” എന്നും “വൈവാഹിക അവിശ്വസ്തത” എന്നും തർജ്ജിമ ചെയ്യാം (എൻഐവി). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, നിയമരഹിതമായ എല്ലാ ലൈംഗിക ബന്ധങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു വലിയ കൂടക്കീഴിൽ ആ വാക്കിനെ കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ഭാര്യ വ്യഭിചാരം ചെയ്തു എങ്കിൽ, അവളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നതാണ് ഇവിടത്തെ പോയിന്റ്.³⁰ ഈ ഒഴികഴിവ് വെച്ച് പുരുഷന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ അവിശ്വസ്തരായ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിക്കാം, പക്ഷെ അങ്ങനെ കൽപിച്ചിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷെ സ്ത്രീക്ക് മാനസാന്തരപ്പെടുവാനും, പുരുഷനു ക്ഷമിക്കുവാനും അങ്ങനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവാനും ഉള്ള ഉത്തരവാദിത്തത്തെ കാണിക്കുകയാണ്. അതിനു വിപരീതമായി, റബ്ബിമാരുടെ നിയമമനുസരിച്ച്, ഒരു പുരുഷന് പരസംഗത്താലല്ലാതെ അശുദ്ധയായി തീർന്ന ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം.³¹

ഈ വേദഭാഗത്തും, അതിന്റെ സമാനവേദഭാഗങ്ങളിലും (19:1-12; മർക്കൊ. 10:1-12; ലൂക്കൊ. 16:18), ഉപേക്ഷണത്തിനെതിരായിട്ടാണ് യേശു ഉപദേശിച്ചത്. എങ്ങനെയായാലും, പൗലൊസ് 1 കൊരിന്ത്യർ 7-ൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെയല്ല യേശു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയത്.

സത്യം ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിച്ച് (5:33-37)

³³“കള്ളസത്യം ചെയ്യരുത് എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കർത്താവിന്നു നിവർത്തിക്കേണം എന്നും പൂർവ്വന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; ³⁴ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുത്; സ്വർഗത്തെക്കൊണ്ട് അരുത്, അത് ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം; ³⁵ഭൂമിയെക്കൊണ്ട് അരുത്, അത് ദൈവത്തിന്റെ പാദപീഠം; യെരൂശലേമിനെ കൊണ്ട് അരുത്, മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം ³⁶നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരുത്, ഒരു രോമവും കറുപ്പിപ്പാനോ, വെളുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ³⁷നിങ്ങളുടെ വാക്ക് ‘ഉവ്വ്, ഉവ്വ്’ എന്നും ‘ഇല്ല, ഇല്ല’ എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വരുന്നു.”

വാക്യം 33. സത്യം ചെയ്യുന്നതിനെ കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ഉപദേശ

ത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഫോർമുലയും വാക്യം 21-ൽ കാണാം: “പൂർവ്വന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.” പഴയനിയമത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു പകരമായി, ആ ഉപദേശത്തെ അവൻ ചുരുക്കി പറയുന്നു. “നിങ്ങൾ കള്ളസത്യം ചെയ്യരുത്, കർത്താവിന്നു സത്യം ചെയ്തതു നിവർത്തിക്ക.” എല്ലാ സത്യങ്ങളെയും ന്യായപ്രമാണം വിലക്കുന്നില്ല, പക്ഷെ കള്ളസത്യത്തെ വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സത്യം ചെയ്യലിനും ചില നിബന്ധനകൾ ആവശ്യമായിരുന്നു (പുറ. 22:10-13; സംഖ്യാ. 5:16-22). കൂടാതെ, അന്യദേവന്മാരുടെ നാമത്തിലായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് സത്യദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു അവർ സത്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് (ആവ. 6:13, 14; 10:20). എങ്ങനെയായാലും, കള്ളസത്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും കള്ളപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നവർക്കും ഭയങ്കരമായ അനന്തരഫലമുണ്ടാകുമെന്ന് ന്യായപ്രമാണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അതു ദൈവനാമത്തെ വ്യഥാ എടുക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ് (പുറ. 20:7, 16; ലേവ്യാ. 19:11, 12; സംഖ്യാ. 30:2; ആവ. 5:11; 19:15-20; 23:21-23).

വാക്യം 34, 35. യേശു ഒരിക്കൽ കൂടെ എല്ലാ സത്യങ്ങളെയും വിലക്കിയിരിക്കുന്നത്, ഒരുപക്ഷെ അതിശയോക്തിപരമായിട്ടായിരിക്കാം: “ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, അശേഷം സത്യം ചെയ്യരുത്.” യേശുവിന്റെ കാലത്ത് യെഹൂദന്മാർ ദൈവനാമം വെറുതെ എടുത്തിരുന്നില്ല, എന്നാൽ അവർ സ്വർഗത്തെയും, ഭൂമിയെയും, യെരൂശലേമിനേയും, ആളുകളെ, ദൈവാലയത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെ, യാഗപീഠത്തെ, യാഗപീഠത്തിലെ വഴിപാടിനെ, യാഗപീഠത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളെ, എന്നു വേണ്ട മറ്റു പലതിനെയും സത്യം ചെയ്യുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.³² എങ്ങനെയായാലും, ആ സത്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാണെന്ന് അവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. മത്തായി 23:16-22 അനുസരിച്ച്, ദൈവാലയത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെ ചൊല്ലിയോ, അല്ലെങ്കിൽ യാഗപീഠത്തിലെ യാഗവസ്തുക്കളെ ചൊല്ലിയോ സത്യം ചെയ്താൽ നിവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും, എന്നാൽ ദൈവാലയത്തെ കുറിച്ചോ യാഗപീഠത്തെ കുറിച്ചോ സത്യം ചെയ്താൽ നിവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുമായിരുന്നു യെഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസം. സ്വർഗത്തെ കുറിച്ചോ ഭൂമിയെ കുറിച്ചോ സത്യം ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് അതിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവനാകാം എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം, എന്നാൽ അയാൾ ദൈവത്തെ കുറിച്ച് സത്യം ചെയ്താൽ അത് നിവർത്തിക്ക തന്നെ വേണം എന്നാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് (അത് “അഡോണായി” എന്നോ “യാഹോവ” എന്നോ, “ആൾമൈറ്റി” എന്നോ പറഞ്ഞാലും ശരിയാണ്), ദൈവത്തിന്റെ ഏതു പേരിലായാലും അങ്ങനെ തന്നെ, ഉദാഹരണമായി (“കരുണാസമ്പന്നനും കൃപാസമ്പന്നനും”).³³

സകല സത്യവും ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു കാപട്യത്തെയും വഞ്ചനയെയും യേശു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ദൈവനാമത്തിലായിരുന്നില്ല യെഹൂദന്മാർ എപ്പോഴും സത്യം ചെയ്തിരുന്നത്, പിന്നെയോ അവനുമായി ഏറ്റവും അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നവരെ ചൊല്ലിയായിരുന്നു. “സ്വർഗം” ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനമാണ്, “ഭൂമി” അവന്റെ പാദപീഠവുമാണ് (യെശ. 66:1) അതിലുപരിയായി, “യെരൂശലേം” മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം ആകുന്നു (സങ്കീ. 48:2), “ദൈവാലയം” അവന്റെ വാസസ്ഥലമാകുന്നു (23:21) അവരുടെ സത്യലംഘനത്താൽ, വാസ്തവത്തിൽ അവർ ദൈവനാമത്തെ ദുഷിക്കുകയാണ്.

വാക്യം 36. ഇറങ്ങിവരുന്ന ക്രമത്തിൽ (സ്വർഗം, ഭൂമി, യെരൂശലേം) വ്യക്തികളിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: “നിന്റെ തലയെ കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്യരു

ത്.” “തലൈക്കു ജീവനുളളടത്തോളം” എന്നായിരുന്നു മിഷ്നാ പറഞ്ഞിരുന്നത്, എന്നാൽ അത് റദ്ദാക്കാമോ എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് റബ്ബിമാർക്കിടയിൽ തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു.³⁴ മനുഷ്യൻ ബലഹീനനാകയാൽ അത്തരം സത്യം വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു: “നിന്റെ തലയിലെ മുടി കറുപ്പിപ്പാനോ വെളുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു കഴിയുകയില്ല.” അതിനെതിരായി, മനുഷ്യരെ എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പരമാധികാരിയായ ദൈവമാണ്, നിന്റെ തലയിലെ ഒരു മുടി പോലും അവൻ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു (10:30).

വാക്യം 37. യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, “ ‘നിങ്ങളുടെ വാക്ക്, ‘ഉവ്വ്, ഉവ്വ്’ എന്നും ‘ഇല്ല, ഇല്ല’ എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ.’” എൻഐവിയിൽ “നിങ്ങളുടെ വാക്ക് ‘ഉവ്വ്’ ‘ഉവ്വ്’ എന്നും ‘ഇല്ല’ ‘ഇല്ല’ എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ.” ഉത്തരം പറയുന്നത് സ്പഷ്ടമായും സത്യമായും ആയിരിക്കണം എന്നാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് നിർദ്ദേശിച്ചത് (2 കൊരി. 1:17-24; യാക്കൊ. 5:12). ഒരു വ്യക്തി എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യം മാത്രം പറയുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ സത്യം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നില്ല.

സത്യം ചെയ്യുന്നതിനോടും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതിനോടും യേശുവിനുള്ള മനോഭാവം എസ്സെനെസ് പങ്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. ജോസെഫസ് അതിനെ കുറിച്ച് എഴുതി,

സമാധാന ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും വിശ്വാസ്യതക്കും അവ മുഖ്യമായിരുന്നു; അവർ എന്തു പറഞ്ഞാലും അത് പ്രതിജ്ഞയേക്കാൾ ഉറപ്പുള്ളതാണ്; അങ്ങനെ അതിനാൽ ആണയിടൽ ഒഴിവാക്കാം; കാരണം, അവർ പറയുന്നത്, ഒരാൾ ദൈവനാമത്തിൽ [സത്യം ചെയ്യാതെ] വിശ്വസിക്കാത്താൽ അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞു എന്നാണ്.³⁵

എങ്ങനെയായാലും, എസ്സനെ ഭാഗത്തെ സമ്മതിക്കുന്നവർ, “മനുഷ്യരോടുള്ള നീതിക്കും,”³⁶ “ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിക്കും” “ഭയങ്കര പ്രതിജ്ഞ” ചെയ്തിരുന്നു.

യേശു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ [‘ഉവ്വ്’ എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ‘ഇല്ല’] എന്നോ പറയുന്നതിൽ അധികമായുള്ളത് ദുഷ്ടനിൽനിന്നാണ്.” ഗ്രീക്ക് നാമവിശേഷണമായ “ഈവിൾ” എന്നത് വാസ്തവത്തിൽ “ദുഷ്ടനായവൻ” എന്നു മനസ്സിലാക്കണം (5:37; 6:13; 13:19, 38; എൻഐവി). യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രതിജ്ഞകളിലെ വഞ്ചന പിശാചിൽനിന്നാണ് വരുന്നത്, അവൻ “ഭോഷ്ക്കിന്റെ അപ്പനാണ്” (യോഹ. 8:44). പിതാവിന്റെ ആത്മാർത്ഥത തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അനുകരിക്കണമെന്നാണ് യേശു ആഗ്രഹിച്ചത് (5:48). കൂടാതെ, അവർ “സത്യമായ” യേശുക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ അനുകരിക്കേണ്ടവരാണ് (യോഹ. 14:6). അവന്റെ “വായിൽ വഞ്ചന ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു” (1 പത്രോ. 2:22).

യേശു സത്യം ചെയ്യൽ വിലക്കിയപ്പോൾ, പൊതുവായ നിയമമായിട്ടാണോ അതോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകമായവ മാത്രമാണോ? തന്റെ സദസ്യരിൽ ചലനം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ യേശു മത്തായി 5:34, 37 പറഞ്ഞപ്പോൾ അൽപം അതിശയോക്തി കലർത്തിയാണ് പറഞ്ഞത്. മഹാപുരോഹിതൻ അവനോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുവാൻ പറഞ്ഞതിനു മറുപടി പറയുകയായിരുന്നു യേശു (“ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ കൊണ്ട് ഞാൻ ആണയിട്ടു ചോദിക്കുന്നു”; 26:63, 64). സത്യമായ പ്രതിജ്ഞകൾ പൗലൊസിന്റെ ദൈവശാസിയ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാം (റോമ. 1:9; 1 കൊരി. 15:31; 2 കൊരി. 1:23; ഗലാ. 1:20; ഫിലി. 1:8; 1 തെസ. 5:27). ദൈവം

തന്നെയും ആണയാൽ കാര്യങ്ങളെ ഉറപ്പാക്കുന്നതായി എബ്രായലേഖകൻ പറയുന്നു (എബ്രാ. 6:17, 18).

പ്രതികാരത്തെ കുറിച്ച് (5:38-42)

38“ കണ്ണിനു പകരം കണ്ണും പല്ലിനു പകരം പല്ലും’ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; 39ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് ദുഷ്ടനോട് എതിർക്കരുത്; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നവന്നു മറ്റേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക; 40നീനോട് വ്യവഹരിച്ച് നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക. 41ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ, രണ്ട് അവനോടുകൂടെ പോക. 42നീനോട് യാചിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്ക; വായ്പ വാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞു കളയരുത്.”

വാക്യം 38. യേശു ഉദ്ധരിച്ച “കണ്ണിനുപകരം കണ്ണും പല്ലിനു പകരം പല്ലും” എന്നത് പഴയനിയമത്തിൽനിന്നാണ് (പുറ. 21:24; ലേവ്യ. 24:20; ആവ. 19:21). അതിനെ പലപ്പോഴും ലെക്സ് ടാലിയോണിസ്, അല്ലെങ്കിൽ പകരം വീട്ടൽ നിയമം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇത്തരം നിയമം ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, സുപ്രസിദ്ധ ബാബിലോൺ രാജാവായഹമ്മുറാബായിൽനിന്നാണ്.37 (സി. ബിസി. 1800). അതു ആദ്യം കേൾക്കുമ്പോൾ ക്രൂരവും പ്രകൃതവുമായി തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അതു കരുണാ നിയമമാണ്. ഒന്നാമത് ഞെരുക്കുന്ന വ്യക്തിയെ ശരിക്കു ശിക്ഷിക്കുന്നത് കുറയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടാമത്, അത് ശരിയായ “നീതി” ലഭിക്കാത്ത കൈകൾക്ക് രക്ഷാകവചം തീർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് (ലേവ്യ. 19:18; സദൃശ. 20:22; 24:29). മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ, പകരം വീട്ടൽ നീതിന്യായ നിർവ്വഹണതലത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. ചില നിയമപരമായ പരിരക്ഷയോടെ പരസ്യമായിട്ടാണ് തീരുമാനങ്ങളെടുത്തിരുന്നത് (ആവ. 19:15-21). ഒരു വ്യക്തിയെ കുറ്റക്കാരനാണെന്നു വിലയിരുത്തുന്നതിനു മുൻപ് ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് സാക്ഷികൾ ആവശ്യമായിരുന്നു (ആവ. 17:6). അത്തരം നിയമങ്ങൾ കുറ്റത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷയാണ് നൽകിയിരുന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ നന്മക്കു വേണ്ടി ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നതിനെ ശാസ്ത്രീമാരും പരീശന്മാരും ദോഷത്തിനാക്കി മാറ്റി. സംരക്ഷണത്തിനായി ന്യായപ്രമാണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം, അവർ അതിനെ പകരം വീട്ടുവാനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആ കോട്ടിമറിക്കൽ, തെളിയിക്കുന്നത് മനുഷ്യനിലെ സ്വാഭാവികമായ പകരം വീട്ടൽ മനോഭാവത്തെയാണ്. ദൈവനിയന്ത്രണമില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ജനം നിരപരാധികളെ ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ അവർ തലതിരിച്ചുകളഞ്ഞതിനെ മാത്രമല്ല യേശു കൈകാര്യംചെയ്തത്, പിന്നെയോ ദൈവം ആദ്യം ഉദ്ദേശിച്ച ആത്മീയവശവും അവൻ വ്യക്തമാക്കി. “തിന്മയെ നന്മകൊണ്ട്” നേരിടുവാനും സ്വാഭാവികമായ പകരം വീട്ടൽ മനോഭാവത്തെ ഒഴിവാക്കുവാനുമാണ് അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചത് (റോമർ 12:21 നോക്കുക). എങ്ങനെയായാലും, പ്രതികാരം ദൈവത്തിനുള്ളതാണ് (റോമ. 12:19; എബ്രാ. 10:30).

ക്രിസ്തുവിന്റെ സമയത്ത് ആ പ്രമാണത്തെ അക്ഷരികമായി വളരെ വിര

ഉമായി മാത്രമെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരുടെ പല്ലു കൊഴിക്കുകയോ കണ്ണ് ചൂഴ്ന്ന് കളയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഒരു കണ്ണിന്റേയോ പല്ലിന്റേയോ വിലയെത്രയാണെന്ന് ന്യായാധിപൻ കണക്കാക്കി, നഷ്ടപരിഹാരം തുക നിശ്ചയിച്ച് ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കിയിരുന്നു.³⁸ ഒരു കണ്ണിന്റെ മതിപ്പ് വില ഒരു വർഷത്തെയോ അതിലധികമോ ഉള്ള വേതനം ആയും കണക്കാക്കി, ഒരു പല്ലിന് ഏതാനും പാ കോതമ്പ് ആയും കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ഇന്ന് ആധുനിക കോടതികളിലും നഷ്ടം വരുത്തുന്നവർക്കുള്ള പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇത്തരത്തിലാണ്. എങ്ങനെയായാലും, പല സംഭവങ്ങളിലും, യേശു വിലക്കിയതുപോലെ ആളുകൾ നിയമത്തെ കോട്ടിമറിച്ച് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു: പകരം വീട്ടൽ പ്രതികാരപൂർവ്വമായിരുന്നു. മുറിവിനുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പകരം, ആളുകൾ ന്യായമായതിലധികം നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ മുതലെടുത്ത് സാമ്പത്തികമായ നേട്ടങ്ങൾക്കായി ആളുകൾ വിനിയോഗിച്ചു.

വാക്യം 39. “ദുഷ്ടനോട് എതിർക്കരുത്” എന്ന യേശുവിന്റെ കൽപന “നീതി അന്വേഷിക്കരുത്” എന്നതിനു തുല്യമല്ല. ആരംഭത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിനെതിരായി വേണം ഈ പ്രസ്താവനയെ എടുക്കുവാൻ, തങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരോട് പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ ചിന്തക്ക് എതിരാണ് അവിടെ ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക്. വ്യക്തിപരമായ മുറിവേൽപ്പിനെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നും, പ്രതികാരം, വിരോധം, വിദ്വേഷം എന്നിവ എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാമെന്നുമാണ് യേശു നിർദ്ദേശിച്ചത്. അനീതി ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരെ സംസാരിക്കരുത് എന്നല്ല യേശു പറഞ്ഞത്, കാരണം അവൻ തന്നെ പല തവണ അത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (21:12; യോഹ. 2:15). “പിശാചിനോട് എതിർത്തു നിൽപ്പിൻ” എന്നാണ് യാക്കോബ് പറഞ്ഞത് (യാക്കോ. 4:7). അതുകൊണ്ട്, അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഏതു ദുഷ്ടതയെയും നാം എതിർക്കണം (6:13; റോമ. 12:9; 1 തെസ. 5:22; 2 തിമൊ. 4:18). ജോൺ മാക് ആർദർ, ജൂനിയർ., അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്, ദുഷ്ടതയെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എതിർക്കേണ്ടത്, കൽപനയായിട്ടാണ്:

ദുഷ്ടതയെ എതിർക്കാതിരിക്കുന്നത് നീതിയോ ദയയോ അല്ല. നിരപരാധിയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു പരാജയപ്പെടുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ദുഷ്ടന് ദുഷ്ടത ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രചോദനമാണ്. എങ്ങനെയായാലും, തിന്മയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്, നീതി മാത്രമല്ല, പ്രയോജനപ്രദവുമാണ് ...

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായമെന്ന നിലവാരത്തെ കുറക്കുന്നത്, അവന്റെ നീതിയുടെ നിലവാരത്തെ കുറക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ് - യേശു അതു നിറവേറ്റുവാനും വ്യക്തമാക്കുവാനുമാണ് വന്നത്, അല്ലാതെ നീക്കുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കുവാനോ അല്ല.³⁹

വ്യക്തിപരമായ പകരം വീട്ടലിനെതിരായി യേശു അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ പറഞ്ഞശേഷം, തെറ്റായ പെരുമാറ്റത്തെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ യേശു അഞ്ചു സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു. ഒന്നാമത്തേതിൽ ശാരീരികമായ ആക്രമണം ഉൾപ്പെടുന്നു: “**നിന്നെ വലഞ്ഞ ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നവന്നു മറ്റേതും തിരിച്ച് കാണിക്കുക.**” മുഷ്ടി ചുരുട്ടി ആരെയെങ്കിലും ഇടിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചല്ല അവൻ പറയുന്നത്; പിന്നെയോ, പുറംകൈകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും മ്യൂദുവായി

അടിക്കുന്നതിനെയാണ്. അത് നിന്ദയമായിട്ടാണ് യെഹൂദന്മാർ കണക്കാക്കിയിരുന്നത് (ഇയ്യോ. 16:10; വിലാപ 3:30; മത്താ 26:67, 68; മർക്കോ 14:65; യോഹ 18:22; 2 കൊരി. 11:20). തീർച്ചയായും, മുഖത്ത് അടിക്കുന്നത് കൊച്ചാക്കലും, അപമാനകരവുമായിരുന്നു. യെഹൂദ നിയമപ്രകാരം, ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ മുഖത്ത് കൈവിരൽകൊണ്ട് അടിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി ഇടിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിനു ഇരട്ടി കൊടുക്കേണം എന്നതായിരുന്നു ന്യായപ്രമാണം കൽപിച്ചിരുന്നത്.⁴⁰

മുഖത്ത് അടിച്ചതിനു പകരം വീട്ടുന്നതിനു പകരം, യേശു പറഞ്ഞത്. ഉപദ്രവിച്ചതിനോടുള്ള സ്വാഭാവിക പ്രതികരണം തിരികെ നൽകുക എന്നതാണ്, പക്ഷെ യേശു അതിനെതിരായിട്ടാണ് സംസാരിച്ചത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് അവൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞ സൗമ്യതയും താഴ്മയുമുള്ളവരാകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനോട് യോജിക്കുന്നതാണ് അത്. മറ്റു ചെകിട് കാണിച്ച് കൊടുക്കുന്നത് നിരപരാധിത്വത്തിന്റെയും ഉദാരതയുടേയും മനോഭാവമാണ്. നിന്ദയോ പരിഹാസമോ ഏൽക്കുമ്പോൾ, തിരിച്ചടിക്കുന്നത് സ്വാഭാവത്തിന്റെ മാനുഷതയോ ശക്തിയോ അല്ല കാണിക്കുന്നത്. തെറ്റായ പെരുമാറ്റത്തോട് ദയവോടെ പ്രതികരിച്ചാൽ, ഇടർച്ച വരുത്തിയ മനുഷ്യന്റെ “തലയിൽ തീക്കനൽ കുന്നിക്കും” എന്നാണ് (റോമ. 12:20). അതായത്, മോശമായ പെരുമാറ്റത്തോട് നാം ഇങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചാൽ, ഇടർച്ച വരുത്തിയ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ നാം ലജ്ജ ജനിപ്പിക്കും - ഒരുപക്ഷെ അയാൾ തന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നു പിന്തിരിയുവാനും തുനിഞ്ഞേക്കാം.

വാക്യം 40. ഒരാളുടെ വസ്ത്രം എടുത്തതിന് നഷ്ടപ്പെട്ടയാൾ അയാളെ വ്യവഹാരവുമായി കോടതിയിൽ എത്തിക്കുന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ചിത്രീകരണം. “നിന്നോട് വ്യവഹരിച്ച് നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവന്നു നിന്റെ പുതപ്പു കൂടെ വിട്ടുകൊടുക്ക.” പ്രതിക്ക് കടം കൊടുത്തു തീർപ്പാൻ സാമ്പത്തികമായ കഴിവില്ലെങ്കിൽ, സാധനങ്ങളായോ വസ്ത്രമായോ കൊടുത്തു തീർക്കാമായിരുന്നു. സ്പഷ്ടമായും യേശു അതിശയോക്തിപരമായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. ഒരാളുടെ “വസ്ത്രവും” “പുതപ്പും” കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അയാൾ നഗ്നനാകും (ഒരു ജോഡി മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള എന്നു വിചാരിക്കുക).

“ഷർട്ടും” “കുപ്പായവും” (എൻഐവി) “തൊക്കിനോട് ചേർന്നു കിടക്കുന്ന രാത്രി ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രം പോലെയുള്ള നീണ്ട-അടിവസ്ത്രമായിരുന്നു. അതു പുരുഷന്മാരുടേത് കൈ ചുരുങ്ങിയതും സ്ത്രീകളുടേത് കൈ നീണ്ടതുമായിരിക്കും.”⁴¹ കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതും വിലയുള്ളതുമായിരുന്നു “കോട്ട്,” അല്ലെങ്കിൽ “ക്ലോക്ക്.” (എൻഐവി). അടിവസ്ത്രത്തിനു മുകളിൽ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രമായിരുന്നു അത്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളുടെ വസ്ത്രം മറ്റൊരാൾ എടുത്താൽ അയാളുടെ പുറം വസ്ത്രവും കൂടെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ് അവൻ പറഞ്ഞത്. ഈ വസ്ത്രങ്ങളെ തിരിച്ചാണ് ലൂക്കോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അവിടെ കോടതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു പകരം കവർന്നെടുക്കുന്നതായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു (ലൂക്കോ. 6:29).

കാലാവസ്ഥയിൽ പുതപ്പ് സഹായമായിരിക്കുന്നത്, തണുപ്പുള്ള രാത്രികളിൽ പുതക്കുവാനും വേനൽക്കാലത്ത് തലയിണയായും പുതപ്പ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കടമെടുക്കുമ്പോൾ പുതപ്പ് ഈടു നൽകുകയാണെങ്കിൽ രാത്രിയിൽ അതു തിരികെ നൽകുമായിരുന്നു (പുറ. 22:26, 27; ആവ. 24:12, 13; ഇയ്യോ.

22:5, 6). ഒരാളുടെ പുതപ്പ് സ്ഥിരമായി വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കോടതി ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും, അവനു സ്വയമായി അങ്ങനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു. വ്യവഹാരത്തിൽ കോടതിയിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും അപമാനവും, നീരസവും, ലജ്ജയും വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് പുതപ്പുകൂടെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ് എന്നത്രെ. അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കലേക്ക് വ്യവഹാരത്തിനു പോകുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് നഷ്ടം സഹിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (1 കൊരി. 6:1-8).

വാക്യം 41. റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ ചുമട്ട് യെഹൂദന്മാരെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചിരുന്ന ചിത്രീകരണമായിരുന്നു യേശു മൂന്നാമത് ഉപയോഗിച്ചത്: “ഒരുത്തൻ നിന്നോട് ഒരു നാഴിക പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചാൽ രണ്ട് അവനോടുകൂടെ പോക.” “ഫോഴ്സസ്” എന്ന ക്രിയ തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഒരു പാർസിവാക്കിൽനിന്നാണ്, അർത്ഥം, “സേവനത്തിനു നിർബന്ധിക്കുക” അല്ലെങ്കിൽ “നിർബന്ധിക്കുക” എന്നാണ്. സ്പഷ്ടമായും, പാർസിയിലെ തപാൽ സംവിധാനമായിരുന്നു പശ്ചാത്തലം. കോരൾ രാജാവ് തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലുടനീളം സന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ ഒരു റിലേ സംവിധാനമായിരുന്നു ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. മുഖ്യ ഹൈവേകളിൽ അദ്ദേഹം പോസ്റ്റ്-സ്റ്റേഷൻസ് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഒന്നിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ദൂരമുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെയാൾ ആദ്യത്തെ സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു രണ്ടാമത്തെ സ്റ്റേഷനിലെത്തിക്കും, രണ്ടാമത്തെയാൾ രണ്ടാമത്തെ സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു മൂന്നാമത്തെ സ്റ്റേഷനിലെത്തിക്കും, അങ്ങനെ എല്ലാ ഭാഗത്തുമെത്തിക്കുമായിരുന്നു. സന്ദേശവാഹകനെ *ആക്രോസ്* എന്നും, തപാൽ-ഓട്ടത്തിനെ *ആക്രെയിൻ* എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു.⁴² *ആക്രെയുവോ* എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം, “സന്ദേശവാഹകനെ അയക്കുക” എന്നും “ഒരാളെ സേവനത്തിനു നിർബന്ധിക്കുക” എന്നും ആണ്. രാജാവിന്റെ പ്രജകളെ അവരുടെ കൃതിരകളെയോ മറ്റൊന്നിയുമോ സന്ദേശം എത്തിക്കേണ്ടതിന് ഉപയോഗിക്കുവാനായി നിർബന്ധിക്കുവാൻ സന്ദേശവാഹകർക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നീട്, റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥർ തങ്ങളുടെ ഭാരം നിർബന്ധിച്ച് അവരുടെ പ്രജകളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചു തുടങ്ങി. ഗ്രീക്ക് തത്ത്വചിന്തകനായ എപ്പിക്ടേസ് സാധാരണക്കാരെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു,

ഭാരം-കയറ്റിയ സാധ്യവായ ഒരു കഴുതയെ പോലെ നിങ്ങളുടെ ശരീരം മുഴുവൻ, കഴിയുന്നേടത്തോളവും, അനുവദിക്കുന്നേടത്തോളവും; കൽപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു പടയാളി അത് എടുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കണം, എതിർക്കുകയോ പിറുപിറുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് അടി കിട്ടും, നിങ്ങളുടെ കഴുതക്കും അതേ അനുഭവമായിരിക്കും ലഭിക്കുക.⁴³

ഈ ഏർപ്പാടനുസരിച്ചായിരുന്നു കുറേനക്കാരനായ ശീമോനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് ചുമപ്പാൻ നിർബന്ധിച്ചത് (27:32). ഒരു പടയാളിക്ക് പൗരനോട് ഒരു റോമൻ മൈൽ നടക്കുവാൻ പറയുവാനേ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. “വിൽക്കിൻസ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, ഗ്രീക്ക് വാക്ക് *മിലിയോൺ* അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ‘ആയിരം ചുവട്’ ആണ്. അത് ഏതാണ്ട് (അമേരിക്കൻ ആധുനിക

‘മൈൽ’ പ്രകാരം 4,854 അടി ആകും).”⁴⁴

റോമൻ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ചുമട്ട് എടുത്ത് ഒരു മൈൽ പോകുവാൻ പറഞ്ഞാൽ രണ്ട് അവരോടൊപ്പം പോകുവാൻ തയ്യാറാകണം എന്നാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത്. ക്രിസ്ത്യാനി അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, ആ പടയാളിയെ ദൈവഭക്തിയിൽ സ്വാധീനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. അവന്റെ പിൻഗാമികൾ - സ്നേഹത്താലും ബഹുമാനത്താലും - വിളിച്ചിരിക്കുന്ന കടമയിൽ കൂടുതൽ ചെയ്യേണം. പിന്നീട് അവൻ പറഞ്ഞു, “അവണ്ണം നിങ്ങളോട് കൽപിച്ചത് ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം, തങ്ങൾ പ്രയോജനമില്ലാത്ത ദാസന്മാർ, ചെയ്യേണ്ടതേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ” (ലൂക്കൊ. 17:10).

വാക്യം 42. തിരിച്ചു തരുവാൻ ഉദ്ദേശമില്ലാതെ വായ്പ ചോദിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ നാലാമത്തെ ചിത്രീകരണം: “**നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക.**” അവസാനത്തെ ഈ രണ്ട് ചിത്രീകരണങ്ങളിലും, അത് തെറ്റായി പെരുമാറുന്നവരോട് പ്രതികരിക്കുക മാത്രമല്ല, നിർബന്ധസ്വഭാവത്തിലായാൽ പോലും, സാധുക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങളോട് തുറന്ന സമീപനം സ്വീകരിക്കുക.⁴⁵ തുറന്ന കയ്യോടും ഉദാര ഹൃദയത്തോടും സാധുക്കളോട് ഇടപെടണമെന്ന് യിസ്രായേൽ മക്കളോട് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു (ആവ. 15:7-11). ലിയോൺ മോറിസ് ലൂക്കൊസ് 6:30 ന്റെ സമാനരമായി പറഞ്ഞു:

ഒരിക്കൽ കൂടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മനോഭാവമാണ് പ്രധാനം. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ കാര്യത്തെ അക്ഷതകമായി എടുത്താൽ, അധികം കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് വിശുദ്ധന്മാരെല്ലാം, ഒന്നുമില്ലാത്ത പാപ്പരായി തീരും, അദ്ധ്വാനിക്കാത്തവർ കവർച്ചക്കാരും സമ്പന്നരും ആയി മാറും. ഈ മനോഭാവത്തിൽ യേശു ആഗ്രഹിച്ചത് അതല്ല, തന്റെ അനുയായികൾ നൽകുവാൻ, നൽകുവാൻ, നൽകുവാൻ തയ്യാറാകണം എന്നാണ്.⁴⁶

നമ്മുടെ സൗകര്യത്തിനു മുൻപ് മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തെ നാം കാണണമെന്നാണ് യേശു ഉദ്ദേശിച്ചത്.⁴⁷

ആറാമത്തെ ചിത്രീകരണം തൊട്ടു മുൻപിലത്തേതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്, എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് വായ്പ വാങ്ങുന്നത് ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “**വായിപ്പു വാങ്ങുവാൻ വരുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുത്.**” യെഹൂദന്മാർ വിചാരിച്ചിരുന്നത് ഒരു യെഹൂദൻ മറ്റൊരു യെഹൂദന്നു പലിശ കൂടാതെ വായിപ്പു കൊടുക്കണമെന്നാണ് (പുറ. 22:25; ലേവ്യ. 25:35-37; ആവ. 23:19, 20). ഈ കാര്യത്തിലും, ഏഴു വർഷത്തിനുശേഷം കടം ഒഴിവാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ കടം വാങ്ങുന്നവനു നല്ല സാഹചര്യവും കടം കൊടുക്കുന്നവനു ഗുണകരവുമല്ല.

വ്യവസായാവശ്യത്തിനു പണം കടം കൊടുക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചല്ല യേശു ഇവിടെ പറയുന്നത്, അത്തരത്തിലുള്ള വായിപ്പു അന്നു നിലവിലില്ലായിരുന്നു. പകരം, ഒരാളുടെ വ്യക്തിപരമായ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് നിമിത്തം ചോദിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചാണ് യേശു പറയുന്നത്. അത്തരം സാഹചര്യം വരുമ്പോൾ, നഷ്ടപരിഹാരത്തെ കുറിച്ച് ഓർക്കാതെ തന്നെ യെഹൂദൻ സഹായിക്കണം. അതേ രീതിയിലുള്ള ഉദാരതയെ കുറിച്ച് യേശു ലൂക്കൊസ് 6:34-ൽ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു: “മടക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്ന് ആശിക്കുന്നവർക്ക് കടം

കൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു കിട്ടും? പാപികളും കുറയാതെ മടക്കി വാങ്ങേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്ക് കടം കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ.” ഉദാരത നഷ്ടപരിഹാരം പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്, അങ്ങനെ ലോകം ദൈവ വെളിച്ചം കാണും.

ശത്രുക്കളെ കുറിച്ച് (5:43-48)

43“കുട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; 44ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; 45സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേലും നല്ലവരുടെ മേലും സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും, നീതിമാന്മാരുടെ മേലും നീതികെട്ടവരുടെ മേലും മഴ പെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ 46നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ എന്തു പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 47സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 48ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ.”

വാക്യം 43. യെഹൂദന്മാർ പരസ്പരവും, ജാതികളോടും എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടണമെന്ന പൊതുവായ ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു യേശുവിന്റെ അടുത്ത വീക്ഷണം. “നിന്റെ കുട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക” എന്നായിരുന്നു അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ലേവ്യാപുസ്തകം 19:18 ലേതാണ് ആ ചുരുങ്ങിയ ഉദ്ധരണി: “നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മക്കളോട് പക വെക്കരുത്; ‘കുട്ടുകാരനെ നിന്നേപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം, ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു.’” രണ്ടാമത്തെ വലിയ കൽപനയായിട്ടാണ് യേശു ഇതിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് - ആദ്യത്തേത്, “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസോടും, പൂർണ്ണശക്തിയോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കേണം ...” (ലൂക്കൊ. 10:27; മത്താ. 22:34-39; ആവ. 6:5). നിർഭാഗ്യവശാൽ, “കുട്ടുകാരനെ” സ്നേഹിക്കേണ്ടത് ഇടുങ്ങിയ രീതിയിലാണ് എന്നായിരുന്നു അതിനെ നിർവ്വചിച്ചിരുന്നത്, അതായത് യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരെ, സ്നേഹിതരെ, കുടുംബാംഗങ്ങളെ മാത്രമായിരുന്നു സ്നേഹിച്ചിരുന്നതു (ലൂക്കൊ. 10:29-37).

അതേ സമയം, അവർ ആളുകളെ തെറ്റായിട്ടാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്, “[നിന്റെ] ശത്രുവിനെ പകെക്ക.” സ്നേഹത്തെ കുറിച്ച് ആദ്യം പറഞ്ഞത് പഴയനിയമ ഉദ്ധരണി ആണെങ്കിലും, രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ പകെക്കൽ പഴയനിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യമല്ല എന്നോർക്കുക.⁴⁸

യെഹൂദന്മാർ ശത്രുവിനെ പകെക്കേണം എന്നു ബുർാനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചാവുകടൽ ചുരുളിൽ, *സാമൂഹ്യനിയമം* അനുശാസിക്കുന്നത്, അംഗങ്ങൾ “എല്ലാ വെളിച്ച മക്കളെയും, ദൈവം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു സ്നേഹിക്കുകയും, ഇരുട്ടിന്റെ മക്കളെ എല്ലാം അതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരമനുസരിച്ച് വെറുക്കുകയും വേണം.”⁴⁹ യെഹൂദന്മാരെ പൊതുവിൽ

അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് “മനുഷ്യരെ-വെറുക്കുന്നവരായിട്ടാണ്” എന്നു ജോസെഫ് പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു (അയാൾ ഒരു യെഹൂദനായിരുന്നു), ആ കുറ്റം അയാൾ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.⁵⁰

വാക്യം 44. “നിന്റെ കുട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക” എന്ന കൽപനയോടു കൂടെ യേശു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്ക.” “സ്നേഹം” എന്നതിനു ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് നാമമായ *അഗാപെ* ആണ്, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സ്നേഹത്തെയാണ് അത് കാണിക്കുന്നത്. വൈകാരികമായ ഒരു തോന്നലല്ല, മറിച്ച് മറ്റൊരാളുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഉയർച്ച ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ, അതു ശത്രുക്കളായാലും മിത്രങ്ങളായാലും ക്ഷേമത്തിനായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് അവൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നത്. അതേ സമാനതയിൽ, ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്യിൻ” (ലൂക്കോ. 6:27; എഫെസ്യൻ ആഡഡ്).

യേശു പിന്നെ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.” (5:10-12). ശത്രുക്കളോട് നമുക്ക് ഊഷ്മളമായ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്, അവർ നമ്മോടു ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് എളുപ്പവുമാണ് (7:12). ഡഗ്ലസ് ആർ ഏ. ഹെയർ നിരീക്ഷിച്ചു,

നമ്മുടെ അനുസരണക്കേടിലും നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ഓർക്കാതെ നമുക്ക് നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് വേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മെ വെറുക്കുകയും നമ്മോട് മോശമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നമുക്ക് സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയൂ. ക്രിയാത്മകമായി ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പാനുള്ള ആദ്യ പടിയാണ് ദൈവസ്നേഹത്തിൽ അവരെ കാണുക എന്നത്.⁵¹

തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവർക്കു വേണ്ടി യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ക്രൂശിൽ വെച്ച്, അവൻ അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു, “പിതാവേ, അവർ ചെയ്യുന്നത് എന്ത് എന്നറിയായ്കയാൽ, അവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ” (ലൂക്കോ. 23:34).

വാക്യം 45. ദൈവത്തിനു പാപികളോടുള്ള മനോഭാവത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണ് ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കലിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു യേശു വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിശ്വാസികളിന്മേലും ദുഷകന്മാരിലും ഒരുപോലെയാണ് ദൈവം സൂര്യ [പ്രകാശവും] മഴയും നൽകുന്നത് (സങ്കീ. 19:1-6; 145:9; പ്രവൃത്തികൾ 14:16, 17). നാം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്ന പോലെ കണക്കാക്കുന്നതുവരെ നാം പിതാവിനെ പോലെ ആകുന്നില്ല. “പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരാകും” എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, പിതാവിനെ അനുകരിക്കുന്ന മക്കൾ എന്നാണ് (എഫെ. 5:1 നോക്കുക).

വാക്യം 46. യേശു ചോദിച്ചു, “നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് എന്തു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും?” തന്നെ സ്നേഹിച്ച വ്യക്തിയെ തിരിച്ച് സ്നേഹിച്ചാൽ അയാളിൽ എന്തു അസാധാരണതമാണുള്ളത്? ഈ പരിമിതമായ സമീപനം എടുത്തിരിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു പ്രതിഫലവുമില്ല, ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ.

ചുങ്കക്കാരെ നിന്ദിക്കുവാൻ കാരണം അവർ റോമാക്കാരുടെ ചുങ്കം പിരിവുകാരാണ്, പലപ്പോഴും അവർ അമിതമായിട്ടാണ് പിരിച്ചിരുന്നത്. ആ

വ്യവസ്ഥ ഒരു ചക്രം തിരിയുന്നതുപോലെയായിരുന്നു: നികുതി പിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം റോമാക്കാർ ലേലം ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ പിരിവ് നടത്തുവാൻ അവർ ജോലിക്കാരെ നിയമിക്കും. പറഞ്ഞതിലും അധികം നികുതി പിരിക്കുവാൻ ജോലിക്കാർക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു, കാരണം ജോലിക്കാർക്കെല്ലാം ശമ്പളവും കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എങ്കിലും, ന്യായമായതിൽ കൂടുതൽ ജോലിക്കാർ പിരിച്ചെടുത്തിരുന്നു. “ചുങ്കക്കാർ എത്രത്തോളം കൂടുതൽ പിരിച്ചിരുന്നുവോ അത്രത്തോളം അവർ വെറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, വെറുക്കുന്നോറും അവർ അധികമായി പിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.”⁵² മത്തായി ചുങ്കക്കാരെ ജാതികളോടും (5:46, 47; 18:17), പാപികളോടും (9:10, 11; 11:19), വേശ്യമാരോടും കൂടെയാണ് (21:31, 32) പറഞ്ഞത്. മിഷ്ണയിൽ, അവരെ കള്ളന്മാരോടും കുലപാതകികളോടും കൂടെ ചേർത്താണ് പറയുന്നത്.⁵³

വാക്യം 47. തന്റെ മുൻ ചോദ്യത്തിനു സമാന്തരമായി, യേശു ചോദിച്ചു, “സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലേയോ?” റോബർട്ട് എച്ച്. ഗൺഡ്രി പറഞ്ഞത് “വെറുതെ ‘ഹലോ’ എന്നു പറയുന്നതിലധികമാണ് വന്ദനം ചെയ്യുന്നത്. അത് മറ്റൊരാളുടെ ക്ഷേമത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിചാരമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്”⁵⁴ ഒരാൾ തന്റെ ശത്രുവിനെ പകെച്ചാൽ, അയാളെ വന്ദനം ചെയ്യുക പോലുമില്ല.

അത്തരത്തിൽ പെരുമാറിയിരുന്നവർ - അവരുടെ ബന്ധുക്കളെയും, പ്രത്യേക കൂട്ടത്തെയും മാത്രമെ വന്ദനം ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ, അപ്പോൾ ജാതികളേക്കാൾ ഉത്തമന്മാരായിരുന്നില്ല. ഈ സന്ദേശം യെഹൂദന്മാർക്ക് കേൾക്കുവാൻ തന്നെ പ്രയാസമായിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ സ്നേഹം വേണമെന്ന് കർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരിൽ കാണുന്ന വ്യത്യാസം നോക്കി ജാതികളും, അവരുടെ ശത്രുക്കളും ആകർഷിക്കപ്പെടണമായിരുന്നു.

വാക്യം 48. സ്നേഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ ചർച്ചക്കു ശേഷം, യേശുവിന്റെ ചുണ്ടിൽനിന്നു വരുന്നു, “ആകയാൽ.” “ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗീയ പിതാവ് സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ.” “പൂർണ്ണത” എന്നതിനുള്ള ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (ടെലെയിയോസ്) “തികഞ്ഞ” എന്നും (19:21), അല്ലെങ്കിൽ “പകൃതയുള്ള” എന്നും തർജ്ജമ ചെയ്യാം (1 കൊരി. 2:6; 14:20; എഫെ. 4:13). ആ വാക്ക് ദൈവത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, പൂർണ്ണൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും തങ്ങളെ അളക്കേണ്ട നിലവാരം അവന്റേതാണ്. തൊട്ടു താഴെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ, ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കേണ്ടത് ദൈവം ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വ മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെയാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (1 യോഹ. 4:7-21).

അസാധ്യമായതു കൽപിച്ച് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നില്ല യേശുവിന്റെ ഉദ്ദേശം, മറിച്ച് ദൈവത്തെ അനുകരിക്കുവാൻ അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്, ഈ ജീവിതത്തിൽ “പൂർണ്ണരാകുവാൻ,” കഴിയും (“പകൃതയുള്ളവർ”; എൻ ഐവി), മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ, അടുത്ത ജീവിതം വരുന്നതുവരെ ഒരിക്കലും “പൂർണ്ണതയുള്ളവരാകുവാൻ” കഴിയുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട്, പൗലൊസ് പറയുന്നു, “ഞാൻ ലാക്കിലേക്ക് ഓടുന്നു” (ഫിലി. 3:12-16). ഒരാൾ തന്റെ കുറവുകളെ മനസിലാക്കിയാൽ, ദൈവകൃപയിൽ കൂടുതലായി ആശ്രയിക്കും,

കൃപ നമ്മെ, പാപത്തെ അതിജീവിക്കുവാൻ സഹായിക്കും (തീത്തോ. 2:10-14).

“പൂർണ്ണരാകുവിൻ” എന്ന കൽപനക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട സമാനതകളുണ്ട്. ദൈവം യിസ്രായേലിനോട് പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുൻപാകെ നീ നിഷ്കളങ്കനായിരിക്കേണം” (ആവ. 18:13). പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ വിശുദ്ധനായിരിക്കയാൽ, നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ” (ലേവ്യാ. 19:2), ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അതു പ്രബോധനമായി പത്രോസും നൽകിയിരിക്കുന്നു (1 പത്രോ. 1:15, 16). സമതലത്തിലുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ, യേശു പറഞ്ഞു, “ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് മനസലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസലിവുള്ളവരാകുവിൻ” (ലൂക്കൊ. 6:36).

പാഠങ്ങൾ

ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് (5:21-26)

നാം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, യെഹൂദപ്രമാണിമാർ ന്യായപ്രമാണത്തെ കോട്ടി മറിച്ച് തെറ്റായി ഉപയോഗിച്ചതുപോലെ നാമും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയമത്തെ മനസിലാക്കിയശേഷം, അതിനെ നിർവ്വചിച്ച് ആരംഭത്തിലെ ഉദ്ദേശം പാടെ മാറ്റി മറിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ മാത്രം എടുത്തുകൊണ്ട് അതിൽ തൃപ്തിയടയാനാഗ്രഹിച്ചാൽ - അതിലുൾപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ കാണാതെ പോയാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആ അർത്ഥം തിരിച്ചറിയാതിരുന്നാൽ - നാം അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കരുതിയാലും, വാസ്തവത്തിൽ നാം വളരെ ദൂരെയായിരിക്കാം.

കോപവും പാപവും (5:21, 22)

എല്ലാ വിധത്തിലുമുള്ള കോപത്തെ യേശു വിലക്കിയിരുന്നില്ല, പക്ഷെ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നവയെ വിലക്കിയിരുന്നു. പാപത്തിന്മേലും, അനീതിമേലും കോപിക്കുവാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. നമ്മുടെ കോപം പലപ്പോഴും അത്തരം കാര്യങ്ങളിലല്ല എന്നതാണ് പ്രശ്നം. മറിച്ച് നമുക്കെതിരായി ഉണ്ടായ അനീതിക്കും പരിഹാസത്തിനും എതിരായിട്ടായിരിക്കും. നാം വ്യക്തിപരമായി മുറിവേൽക്കപ്പെടുമ്പോൾ ദേഷ്യപ്പെടും, എന്നാൽ ചുറ്റും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അനീതിയോട് നാം വളരെ മനോഹരമായിട്ടേ കോപിക്കുകയുള്ളൂ. യേശുവിനും കോപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട് (21:12, 13; 23:17; മർക്കൊ. 3:5). തന്റെ കോപം ഒരിക്കലും വ്യക്തിപരമായിരുന്നില്ല. പത്രോസ് എഴുതി, “തന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടുപകരം ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു ഭീഷണം പറയാതെയും ഇരുന്നു ...” (1 പത്രോ. 2:23).

ചിലപ്പോൾ നിയമപരമായ വിചാരങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിരോധിക്കുവാൻ നാം നമ്മുടെ നിഗൂഢത്തിൽ കൂടുങ്ങി പോയേക്കാം. പിന്നെ, നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, എതിരാളികൾ നമ്മെയും നമ്മുടെ സ്ഥാനങ്ങളെയും ആക്രമിക്കുന്നതായി നമുക്ക് തോന്നും. അങ്ങനെ നാം കോപത്തോടെ പ്രതികരിക്കും. നാം സത്യത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുമ്പോൾ, വാസ്തവത്തിൽ നമ്മെത്തന്നെ പ്രതിരോധിച്ച് വെളിക്കപ്പെടുകയാണ്. നാം സുവിശേഷത്തെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ “സ്വാർത്ഥത” ഇടയിൽ കടന്നു വരരുത്.

ദൈവത്തിന്റെ നിലവാരം (5:23-26)

മനുഷ്യരാൽ സ്ഥാപിതമായ നിലവാരത്തെ നാമുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ മാത്രം പോരാ. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തിന്റെ നിലവാരമായിരിക്കണം (യോഹ. 7:24; 2 കൊരി. 10:12, 13). നാം ഒരു സഹോദരനോട് വഴക്കിടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സഹോദരൻ നമ്മോട് കലഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ബന്ധത്തെ കുറിച്ചു മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ പോരാ, ആ കലഹം ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെ എത്രത്തോളം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ചിന്തിക്കണം (1 യോഹ. 3:14-18). ആ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ വചനത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിക്കുക എന്നതാണ്. ദൈവവചനത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം അനുസരിച്ചായിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ (1 യോഹ. 5:2, 3). നമ്മുടെ ഹൃദയം നേരുള്ളതല്ലെങ്കിൽ, നാം ഉടനെ ആ പ്രശ്നം തീർക്കണം (2 കൊരി. 6:2). ആരാധന വാസ്തവത്തിൽ “സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും” ആയിരിക്കണം (യോഹ. 4:23), നാം ആന്തരികമായും ആഘോഷപരമായും ശരിയായിരിക്കണം.

നിരപ്പ് (5:23-26)

ആരെങ്കിലും സഹോദരനു ഇടർച്ച വരുത്തുകയും, ഇടർച്ചക്ക് വിധേയനാകുകയും ചെയ്താൽ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടവിധം ബൈബിൾ നൽകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഒരു സഹോദരൻ “നിങ്ങളോട് വിരോധം ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ” ഉടനെ പരിഹരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെയാണ് യേശു ബോധ്യമാക്കുന്നത് (5:23, 24). മറ്റൊരവസരത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിഴച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രമുള്ള പ്ലോൾ കുറ്റം അവന്നു ബോധം വരുത്തുക...” (18:15). പൗലോസ് ഗലാത്യരോട് പറയുന്നത് “ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ല തെറ്റിലും അകപ്പെട്ടുപോയെങ്കിൽ, ആത്മീകരായ നിങ്ങൾ സൗമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവിൻ” (ഗലാ. 6:1). ഈ തത്വങ്ങൾ പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇടവകകളിലെ പല പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടും.

ഒന്നാമത്തെ പ്രായോഗികതയിൽ (5:23, 24), ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഹോദരനുമായോ, സഹോദരിയുമായോ ഉള്ള പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാതെ നമ്മുടെ ആരാധന തന്നെ ശരിയായിരിക്കുകയില്ല എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. അതേ ഇടവകയിലുള്ള സഹോദരനെതിരായ ചിന്തയുമായി ഒരാൾ ആരാധിക്കുവാൻ പോയാൽ തന്നെ ആ ആരാധന ദൈവം സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്നു ദൈവവചനം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഹൃദയം നേരുള്ളതല്ലെങ്കിൽ, നാം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. ദൈവം അറിയുന്നു (ലൂക്കൊ. 16:15; 1 യോഹ. 3:20). സങ്കീർത്തനക്കാരൻ എഴുതി, “ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അകൃത്യം കരുതിയിരുന്നെങ്കിൽ, കർത്താവ് കേൾക്കയില്ലായിരുന്നു” (സങ്കീ. 66:18). സഹോദരനോട് തെറ്റു ചെയ്തിട്ട് പരിഹരിക്കാതെ നമുക്ക് ദൈവത്തോട് നിരപ്പാകുവാൻ സാധ്യമല്ല (1 യോഹ. 2:8-11; 4:20, 21). വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മറ്റൊരാളോട് പക വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും അവരുടെ ആരാധനയിൽ അത് ഇടർച്ചയായി തീരും.

തിന്മകളെ നന്മകളാൽ നികത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ് ഈ പ്രബോധനം. നിസാരമായ വിശദാംശങ്ങളിലും അതിസൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായിരുന്നു പരിശുദ്ധൻ (23:23), എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് വെറു

പ്ലൂളവാകുന്ന വിധിയും കറ്റപ്പെടുത്തലും നടത്തിയിരുന്നു. അവരെ പോലെ നാം പുറമെ “ക്രിസ്തീയ സേവനത്തിൽ” മുഴുകി ക്രിസ്ത്യാനിയാകുവാൻ മറന്നുപോയേക്കാം. അപ്പോഴും ഉള്ളിൽ നിരസവും, അസുയയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആരാധന മുടക്കാതിരിക്കുന്നേടത്തോളം എല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളും എന്നു വിചാരിച്ച് തെറ്റുകളെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു നാം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. നാം ദൈവത്തോടു നിരപ്പ് പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുൻപ് സഹോദരങ്ങളോടു നിരപ്പ് പ്രാപിക്കണമെന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്.

രണ്ടാമത്തെ പ്രായോഗികതയിൽ (5:25, 26), സാധിക്കുമെങ്കിൽ, തർക്കങ്ങൾ കോടതിക്കു പുറത്തു വെച്ച് പരിഹരിക്കണം. അത് പല സംഭവങ്ങളിലും വാസ്തവമാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് സഹവിശ്വാസികളുമായി. നമ്മുടെ “കൂടുംബ പ്രശ്നങ്ങൾ”, ലോക കോടതിയിലെത്തിക്കരുത് എന്നാണ് പൗലോസ് പറഞ്ഞത് (1 കൊരി. 6:1-8). ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ദുഷിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നത് സഹിക്കുകയാണ് നല്ലത്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മറ്റൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ കോടതിയിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കരുത്, യേശുവിന്റേയും പൗലോസിന്റേയും തത്ത്വം കൈക്കൊള്ളുക. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ പരിധിയിൽനിന്ന് തടയുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, തടയുകയും വളരുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം (റോമ. 12:17, 18).

ലൈംഗികതയെ കുറിച്ചുള്ള സത്യം (5:27-30)

ലൈംഗികത സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവമാകയാൽ അത് “അശുദ്ധമല്ല.” ദൈവം പുരുഷനെ ഒരു ലൈംഗികാസക്തിയുള്ളവനായി യോജിച്ച ഒരു തൂണയും നൽകി. മനുഷ്യനിൽ ലൈംഗികത എത്ര ശക്തമാണെന്നു ദൈവം അറിയുന്നു. തെറ്റായ ലൈംഗികതയെയും അവൻ അറിയുന്നു - അതായത്, വൈവാഹിക ബന്ധത്തിനപ്പുറമുള്ള ലൈംഗികത - വൈകാരികമായും, ശാരീരികമായും, ആത്മികമായും ഒരാളുടെ ക്ഷേമ-ജീവിതം നാശകരമാകുവാനിടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ലൈംഗികത പ്രകടിപ്പിക്കുവാനായി ചില നിയമങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുകയും, നമുക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതെന്തെന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. “സാധാരണ ലൈംഗികത” എന്നൊന്നില്ല. അശ്രദ്ധമായ ലൈംഗിക പെരുമാറ്റത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്ന ടിവി പ്രോഗ്രാമുകളും സിനിമകളും ഉണ്ട്, ചില ആളുകൾ അത് ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഒരാളുടെ ലൈംഗികത മറ്റൊരാൾക്കു നൽകുക എന്നത് വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യമാണ്. ശാരീരിക പ്രവൃത്തിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് ലൈംഗികത; ദൈവം അതിൽ ശരീരവും, മനസും, ആത്മാവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ദൈവം ആരംഭത്തിൽ ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, “നല്ലതു എന്നു കണ്ടു” (ഉൽപ. 1:26-31). അവൻ അവരുടെ ബന്ധത്തെ അനുഗ്രഹിച്ച് “സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി ഭൂമിയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുവിൻ” എന്നു കൽപ്പിച്ചു. ലൈംഗികതയായിരുന്നില്ല ആദ്യ പാപം. ഭാര്യ/ഭർത്തുബന്ധം തുടങ്ങുവാൻ അനുവദിച്ചതു ദൈവമാണ് (ഉൽപ. 2:22-25). അവന്റെ വചനം അത് ഉറപ്പിക്കുന്നു (എബ്ര. 13:4). ദൈവശ്വാസിയുമായ തിരുവെഴുത്തിൽ, വൈവാഹിക സ്നേഹത്തിനായി ഒരു പുസ്തകം തന്നെ (ഉത്തമഗീതം) നൽകിയിരിക്കുന്നു. ലൈംഗിക പെരുമാറ്റത്തിനു അവൻ നിയമങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നന്മക്കാണ് (19:1-9; 1 കൊരി. 7:3-5).

ലൈംഗികത ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ലൈംഗികത തെറ്റായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. പല്ലി തേക്കുന്ന പെയിന്റിൽ മുതൽ വാഹനങ്ങളിൽ വരെ അവയുടെ വിൽപനയിൽ ലൈംഗികത ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൈംഗികത താറുമാറാക്കുന്ന വിധത്തിൽ വിഷയാസക്തി തമാശാരൂപത്തിൽ ടെലിവിഷനിൽ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. യുവാക്കളെ ആകർഷിക്കുന്ന ലൈംഗികത കാണിക്കുന്ന സിനിമ, പാട്ടുരംഗങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ ഇറക്കി ആളുകൾ പണം സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ട്.

ജനകൂട്ടത്തിനൊപ്പം പോയില്ലെങ്കിൽ, എന്തോ കൃഷ്ണമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ചില പാരമ്പര്യപരമായ ലൈംഗിക സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ദോഷം ചെയ്യും. വിവാഹത്തിനു പുറത്ത് കുട്ടികൾ ജനിക്കുന്നതും, ഉപേക്ഷണവും വർദ്ധിക്കുവാൻ ഇത് കാരണമാകും. ലൈംഗികരോഗങ്ങൾക്കെതിരായി മുന്നറിയിപ്പ് പരസ്യങ്ങളും “സുരക്ഷിത ലൈംഗികത” സുഖഭോഗവർജ്ജനത്തിനു പകരം ആണെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. സുരക്ഷിത ലൈംഗികതക്കുള്ള മാർഗ്ഗം വിവാഹത്തിൽകൂടെ ലൈംഗികത ആസ്വദിക്കുക എന്നതാണ്, അതും ആത്മീകവും ധാർമ്മികവുമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ മാത്രം. സ്ത്രീയും പുരുഷനും അന്യോന്യം വിശ്വസ്തമായി വിവാഹ ഉടമ്പടിയിൽ ജീവിക്കുകയും വേണം.

ചില ലൈംഗിക സ്വഭാവങ്ങൾ നല്ല മാറ്റത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തുടക്കമാണെന്ന് അടുത്ത കാലത്തെ ചില പഠനങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയത് പ്രത്യേകം നൽകുന്നതാണ്. അതിനാൽ ഗർഭഭംഗത്തിന്റെ എണ്ണം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ചില യുവാക്കൾ പാതിവ്രത്യ പ്രതിജ്ഞകൾ എടുക്കുന്നു, ചില സ്കൂളുകളിലും മറ്റും കുടുംബജീവിത വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സുഖാനുഭവവർജ്ജനം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.⁵⁵

മോഹത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തൽ (5:27-30)

പലപ്പോഴും പരസംഗത്തിലേക്കോ, വ്യഭിചാരത്തിലേക്കോ നയിച്ച് ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന മോഹമെന്ന പാപത്തിനെതിരായി യേശു മുന്നറിയിച്ചു. നമ്മുടെ ആധുനിക സംസ്കാരം മോഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വിലയം ഹെൻഡ്രിക്സൺ എഴുതി,

[പാപ] എന്തെ “മരിപ്പിക്കണം” (കൊലൊ. 3:5). പരീക്ഷണങ്ങൾ വരുന്നത് *ധൃതഗതിയിലും നിർണ്ണായകമായിട്ടുമായിരിക്കും ... ഓപ്പറേഷൻ സമുദായമായി നടത്തണം*. അത് വ്യതിചലിക്കാതെ അശ്ലീല പുസ്തകങ്ങൾ കത്തിച്ചു കളയണം, അപകീർത്തിപരമായ ചിത്രങ്ങൾ നശിപ്പിക്കണം, ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഫിലിമുകൾ ഒഴിവാക്കണം, അശുഭസൂചകമായ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ വിച്ഛേദിക്കണം, നാശകരമായ സ്വഭാവങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം, ഒരു വിശ്വാസി പാപത്തോടു പ്രാണതയാഗത്തോളം പോരാടണം. നിഴൽ-യുദ്ധം ഒരിക്കലും പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ല (1 കൊരി. 9:26, 27).⁵⁶

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

ഉപേക്ഷണത്തെ കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ഉപദേശം (5:31, 32)

മത്തായി 19:11-12-ൽ, വിവാഹം, ഉപേക്ഷണം, പുനർവിവാഹം എന്നീ വിഷ

യങ്ങളെ കുറിച്ച് യേശു പല സത്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ആയുഷ്കാലത്തേക്ക് ഒരു പുരുഷനും, ഒരു സ്ത്രീയും, എന്നതായിരുന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആരംഭ പദ്ധതി എന്ന് അവൻ ഒന്നാമത് പറഞ്ഞു (19:3-5; ഉൽപ. 2:18-25). പുനരുത്പാദനത്തിനും കൂട്ടിനുമായാണ് ദൈവം ആണും പെണ്ണുമായി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ദൈവം പുരുഷനെ സ്ത്രീക്കായും സ്ത്രീയെ പുരുഷനായിട്ടുമാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്, അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വഴി തെറ്റുന്ന മനോഭാവമാണ് (റോമ. 1:26, 27). ദൈവം ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും യോജിപ്പിച്ചത് ഫലത്തിൽ, ലോകത്തിലെ ആദ്യ വിവാഹമായിരുന്നു. വിവാഹബന്ധം സ്ഥിരമായിരിക്കണം എന്നാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്.

രണ്ടാമത്, ഭാവിയിലെ എല്ലാ ഭാവി വിവാഹങ്ങൾക്കും ആദാമിനേയും ഹവ്വയേയും ഒന്നിപ്പിച്ചത് ഒരു മാതൃകയാകുവാനായിരുന്നു എന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞു (19:6). ദൈവമാണ് അവരെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചത്, ആകയാൽ അവരെ വേർപിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം പറയുവാൻ നിയമപരമായി ദൈവത്തിനു മാത്രമെ അധികാരമുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ രൂപഘടനയെ മാറ്റുന്നത് അപകടകരമായിരിക്കും. ഇന്നു ലോകത്തിലെ വിവാഹ ജീവിതം പരിശോധിച്ചാൽ, ജീവിതങ്ങളും, കുടുംബങ്ങളും, കുട്ടികളും നാശത്തിന്റെ പാതയിലാണെന്നു കാണാം.

മൂന്നാമത്, വിവാഹത്തിന്റെ ഉറപ്പിനെ യേശു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു (19:7, 8). ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സമർപ്പണത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ മോശെയുടെ കൽപനയെ ഒരു മറയായി എടുക്കുകയായിരുന്നു. ചില പരീശന്മാർ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു, “എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ട് അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ കൽപിച്ചത് എന്ത്?” (19:7). അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം എന്നായിരുന്നു യേശുവിന്റെ ഉത്തരം (19:8). ഉപേക്ഷണം ദൈവപദ്ധതിയിൽ പെട്ടതല്ലെങ്കിലും, ആളുകൾ അതിനെ ലംഘിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, വിവാഹബന്ധത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനുമായി അങ്ങനെ ഒരു നിയമം നൽകുവാൻ ദൈവം മോശയെ അനുവദിച്ചു (ആവ. 24:1-4). ഉപേക്ഷണത്തെ ദൈവം വെറുക്കുന്നു എന്നാണ് മലാഖി 2:14-16 പറയുന്നത്. വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആരംഭ പദ്ധതിക്ക് യാതൊരു മാറ്റവും പുതിയ നിമയകാലത്തും ദൈവം വരുത്തുന്നില്ല എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്.

അവസാനമായി, വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ യേശു ഊന്നി പറയുന്നു (19:9). തന്റെ പങ്കാളിയിൽ ലൈംഗിക അധർമ്മം (ദുർന്നടപ്പ്) കാണാതെ ആരും തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത് എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. വേറെ കാരണത്താൽ ഒരാൾ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ച് പുനർവിവാഹം കഴിച്ചാൽ അയാൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയാണ്. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവനും വ്യഭിചാരകുറ്റമുള്ളവനാകും എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്.

ആ പ്രസ്താവന അപ്പൊസ്തലന്മാർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് തോന്നിയത് (19:10). എന്നാൽ യേശു പറഞ്ഞതു പിന്നെ മയപ്പെടുത്തിയില്ല. മറിച്ച്, ഫലത്തിൽ, അവൻ പറഞ്ഞത്, വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു വിവാഹ ഉടമ്പടി ലംഘിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഷണ്ഡനായി ജീവിക്കുന്നതാണ് (19:12). ഈ സത്യം ആളുകളെ അവരുടെ വിവാഹത്തിനു മുൻപ് പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിവാഹ ഉടമ്പടി ഗൗരവമായി എടുക്കുകയും, അകാരണമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

സത്യം (5:33-37)

സത്യം ഇന്ന് ഒരു ബഹുമതിയാണ്. മിക്ക ആളുകളും ചിലപ്പോഴൊക്കെ നുണ പറയുന്നവരാണ്⁵⁷ എന്ന് അടുത്ത സമയത്തെ ഒരു പഠനം തെളിയിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നല്ലവരാണെന്ന് കാണിക്കുവാൻ, തങ്ങളെ തന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുവാൻ, മറ്റൊരാളുടെ വികാരത്തിന് ക്ഷതമേൽപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ, തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം നാം ഭോഷ്ക്ക് പറയുമ്പോൾ, ആളുകൾ “പച്ചക്കള്ളം പറയും,” നുണ എന്തിനു വേണ്ടിയായാലും നുണ തന്നെയാണ്. ഭോഷ്ക്ക് പറയുന്നവർ “പിശാചിന്റെ മക്കളാണെന്നത്രെ” കർത്താവ് പറഞ്ഞതു (യോഹ. 8:44). “ഭോഷ്ക്ക് പറയുന്ന എല്ലാവർക്കും” ഉള്ള “ഓഹരി ... ഗന്ധകം കത്തുന്ന തീപോയ്കയിലത്രെ ...” എന്നാണ് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത് (വെളി. 21:8; 22:15). ജ്ഞാനി എഴുതി, “സത്യം വിൽക്കുകയല്ല, വാങ്ങുകയത്രെ വേണ്ടത്” (സഭ്യശ. 23:23). സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത് (യോഹ. 8:32).

സത്യം ചെയ്യൽ (5:33-37)

ഇന്നു പലരും പറയുന്നത്, വാസ്തവമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാൻ “ഞാൻ ആണയിട്ടു പറയുന്നു,” ഒരാളുടെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ, പിന്നെ ആണയിടലിന്റെ ആവശ്യം ഉദിക്കുന്നില്ല. ഒന്നിനെ കുറിച്ചും സത്യം ചെയ്യരുത് എന്ന യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവന വെച്ച് നമ്മുടെ വാക്കുകളെ സാധൂകരിക്കാവുന്നതല്ല (5:34-36). മറ്റുള്ളവർ നമ്മുടെ വിശ്വാസ്യതക്ക് സത്യം ചെയ്യുന്നതും അതുപോലെയാണ്. പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും? എപ്പോഴും സത്യം സംസാരിച്ച് വിശ്വാസ്യ യോഗ്യനാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക (എഫെ. 4:25 നോക്കുക).

എന്തിനെയെങ്കിലും സത്യം ചൊല്ലി വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, നമ്മുടെ വാക്കുകൾക്ക് നാം പറഞ്ഞതു തന്നെയാണ് അർത്ഥം എന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുക. നാം “അതെ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തന്നെയായിരിക്കണം അതിന്റെ അർത്ഥം! നാം “അല്ല” എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു തന്നെയായിരിക്കണം അതിന്റേയും അർത്ഥം! അപ്പോൾ നമ്മുടെ വാക്കുകൾ ആളുകൾ വിശ്വസിക്കും. നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ, നാം “എന്റെ വാക്കാണ് എന്റെ ഉറപ്പ്” എന്നതിൽനിന്നു “ഒരു ഉറപ്പില്ലാതെ എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ വാക്കിൽ വിശ്വാസമില്ല” എന്നതിലേക്ക് മാറിയിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ പരസ്പരം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ബന്ധം തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതു വീട്ടിലായാലും സഭയിലായാലും ശരിയാണ്.

നമ്മുടെ അവകാശങ്ങളോ? (5:38-42)

പരീശന്മാരുടെ തലതിരിഞ്ഞ പ്രവർത്തികളുടെ അടിസ്ഥാന കാരണം അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ശാഠ്യം ആയിരുന്നു. “സ്വന്തം” മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്ന കാലയളവിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സ്വയം-കേന്ദ്രീകൃതത്തെയും, സ്വയം-ഉൾപ്പെടുന്നതിനെയും, സ്വന്തം-ഇഷ്ടത്തെയും, ആണ് എവിടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാലും കാണാവുന്നത്. ഈ സ്വാർത്ഥതയുള്ള ലോകത്തിൽ, ആളുകൾ ആഭ്യന്തര അവകാശങ്ങൾക്കും, സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും, ഇരയായി തീർന്നവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും, സ്വാർത്ഥതയുള്ള അവകാശങ്ങൾക്കും, അങ്ങനെ പലതിനും വേണ്ടി മൂറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ, നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങളാണ് ആദ്യ മുൻഗണ

നയെങ്കിൽ, ശരിയായ നീതി നാം മറന്നുപോകും.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും അക്രമത്തെ പ്രതിരോധിക്കരുത് എന്ന് മത്തായി 5:38-42 ഉദ്ധരിച്ച് തെറ്റായി പലരും വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. യുദ്ധസമയത്ത് “സാന്ത്വനം പഠിപ്പിക്കണമെന്നും” മരണശിക്ഷക്കെതിരായി ശബ്ദമുയർത്തുവാനും ആണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും നമ്മോട് മോശമായി പെരുമാറിയാൽ പ്രതിരോധിക്കേണ്ട എന്നോ, ആരെങ്കിലും തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്നാൽ വീട്ടിലുള്ളവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട എന്നോ അല്ല യേശു അർത്ഥമാക്കിയത്. ആൽബർട്ട് ബാർണർ എഴുതി,

നമ്മുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൊല്ലുന്നത് നോക്കി നിൽക്കണമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെത്തന്നെ കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, കയ്യും കെട്ടി നിൽക്കണമെന്നോ അല്ല അതു പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തു അർത്ഥമാക്കിയത്, മറിച്ച് പ്രതിരോധിക്കുവാനാണ്. ജീവിതം അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ പ്രകൃതിനിയമവും, മാനുഷികവും ദൈവികവുമായ എല്ലാ നിയമങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നത് സ്വയം-പ്രതിരോധിക്കണമെന്നാണ് ... അതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ തൊട്ടു താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ അപകടം നേരിടുന്ന സാഹചര്യത്തെ കുറിച്ചാണ് അവൻ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവൻ ഇപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു.⁵⁸

“നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ” (5:43-48)

യേശു ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്നാണ് പലരും വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഒരു കാരണം നാം പലപ്പോഴും “സ്നേഹം” (അഗാപെ) എന്ന വാക്കിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നമ്മോട് മോശമായി പെരുമാറിയ ഒരാളോട് നമുക്ക് ഊഷ്മളമായ വികാരപ്രകടനം നടത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല, എന്നാൽ നമുക്ക് അവരോട് ദയ കാണിക്കുവാൻ കഴിയും. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളായിട്ടാണ് അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് 1 കൊരിന്ത്യർ 13:4-7 നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത്: ക്ഷമയുള്ളവരാകുക, പൊങ്ങച്ചം പറയാതിരിക്കുക, മര്യാദയുള്ളവരാകുക, നിസ്വാർത്ഥരാകുക, വെറുപ്പുള്ളവാക്കുകയോ, അലോസരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുക, പകെക്കാതിരിക്കുക എന്നർത്ഥം. ഒരാളെ സ്നേഹിക്കുക എന്നാൽ അയാൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് വരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, നാം ദൈവത്തെ അനുകരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രസാദിക്കുകയില്ല, എന്നാൽ അപ്പോഴും അവൻ നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റി അനുഗ്രഹിക്കും.

ഡേവിഡ് സ്റ്റുവർട്ട്

കുറിപ്പുകൾ

¹ഡൊണാൾഡ് ഏ. ഹാഗെർ, *മാതൃ 1-13*, വേർഡ് ബിബിളിക്കൽ കമ്മെന്റി, വാല്യം. 33ഏ (ഡള്ളാസ്: വേർഡ് ബുക്സ്, 1993), 111. ²ഇബിഡ്, 116; താൽമൂദ് *കിഡുശിൻ* 28ഏ; ആന്റ് മിഷ്നാ *അബോത്ത്* 3.12. ³മൈക്കിൾ ജെ. വിൽക്കിൻസ്, “മാതൃ,” ഇൻ *സോണ്ടർവാൻ ഇല്ലസ്റ്റ്രേറ്റ്ഡ് ബൈബിൾ ബാഗ്രൗണ്ടിംഗ് കമ്മെന്റി*,

വാല്യം. 1, മാത്യു, മാർക്ക്, ലൂക്ക്, എഡി., ക്ലിന്റൺ ഈ. ആർണോൾഡ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോണ്ടർവാൻ, 2002), 38. ⁴ജോൺ ലൈറ്റ്ഫുട്ട്, *ഏ കമെന്ററി ഓൺ ദ ന്യൂടെസ്റ്റ്മെന്റ് ഫ്രം ദ താൽമൂദ് ആന്റ് ഹെബ്രോണിക്കാ: മാത്യു - 1 കൊരിന്ത്യൻസ്*, വാല്യം. 2, മാത്യു - മാർക്ക് (ഓക്സ്ഫോർഡ്: ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്, 1859; റീപിന്റ്, ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ 1979), 109. ബെബിളിനു പുറത്ത് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതിനു ഉദാഹരണമായി പല യെഹൂദ എഴുത്തുകളെയും ലൈറ്റ് ഫുട്ട് എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ⁵ആർ ടി. ഫ്രാൻസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, ദ ടിൻഡേൽ ന്യൂടെസ്റ്റ്മെന്റ് കമെന്ററിസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1985), 120. ⁶ലിയോൺ മോറിസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, പില്ലർ കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1992), 114. ⁷നോക്കുക ജോയാകിൻ ജെരമ്യൂ, *ജെറുശലേം ഇൻ ദ ടൈം ഓഫ് ജീസസ്*, ട്രാൻസ്. എഫ്. എച്ച് ആന്റ് സി. എച്ച്. കേവ് (ഫിലദെൽഫിയ: ഫോർട്ട്രെസ് പ്രസ്, 1969), 17. ⁸റോബർട്ട് എച്ച്. ഗൺഡ്രി, *മാത്യു, ഏ കമെന്ററി ഓൺ ഹിസ് ലിറ്റററി ആന്റ് തിയോളജിക്കൽ ആർട്ട്* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1982), 85. ⁹ഡഗ്ലസ് ആർ. എ. ഹെയർ, *മാത്യു ഇന്റർപ്രെട്ടേഷൻ* (ലൂയിസില്ലേ: ജോൺ നോക്സ് പ്രസ്, 1993), 52. ¹⁰മിഷ്നാ യോമാ. 8.9.

¹¹ഡിഡാക്കേ, 14.2. ¹²ഗൺഡ്രി, 87. ¹³നോക്കുക, ലൈറ്റ്ഫുട്ട്, 118; താൽമൂദ് *ബെരാക്കോത്ത്*, 20. ¹⁴ലൈവിറ്റിക്കസ് *രാബോത്ത്*, 23.12; നോക്കുക താൽമൂദ് *ബെരാക്കോത്ത്*, 24എ; *ഷാബാത്ത്* 64ബി. ¹⁵സികാവ് 9:8 (എൻആർഎസ്.വി). ¹⁶ജാക് പി. ലൂയിസ്, *ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു*, പാർട്ട് 1, ദ ലിവിങ് വേർഡ് കമെന്ററി (ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സ്.: സീറ്റ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി., 1976), 91. ¹⁷റോബർട്ട് എച്ച്. മൗൺസ്, *മാത്യു*, ന്യൂ ഇന്റർനാഷണൽ ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി (പീബഡി, മാസ്.: ഹെൻഡ്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1991), 46. ഗ്രീക്ക് വാക്ക് (സ്കാൻഡാലോൺ) സൂചിപ്പിക്കുന്നത് “ഇടർച്ച” അല്ലെങ്കിൽ “കണി” എന്നാണ്. ആത്മീയമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഒരാൾ പരീക്ഷണത്തിനായി ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ് (18:6, 7). ¹⁸യൂസേബിയസ് *എക്ലേസിയാസ്റ്റിക്കൽ ഹിസ്റ്ററി*, 6.8.1-2. ¹⁹മൗൺസ്, 46. ²⁰ലേവിസ്, 92. നോക്കുക *രാബോത്ത് എക്ലേസിയാസ്റ്റിക്സ്* 1.4.

²¹കെജെവിയയിലെ ഈ ഘടന തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, വാക്യം 1-ൽ അവിടെ “ദെൻ” എന്നാണ്. ²²ക്രിസ്റ്റഫർ റൈറ്റ്, *ഡുട്രോണമി*, ന്യൂ ഇന്റർ നാഷണൽ ബിബിളിക്കൽ കമെന്ററി (പീബഡി, മാസ്.: ഹെൻഡ്രിക്സൺ പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1996), 255. ²³ലൈറ്റ്ഫുട്ട്, 122. ²⁴മിഷ്നാ *യെബാമോത്ത്* 14.1. എങ്ങനെയായാലും, ഒരു സ്ത്രീക്ക് കോടതിയിൽ പോയി തന്നെ ഭർത്താവിൽനിന്നു വിവാഹമോചനം നേടാമായിരുന്നു (മിഷ്നാ *അരാഖിൻ* 5.6; *നെദാരിൻ* 11.12). ²⁵ജോസെഫസ് *ആന്റീകിറ്റീസ്* 4.8.23. ²⁶ആവർത്തനപുസ്തകം 24:1 ലെ “ദുഷ്യം” എന്ന വാക്കിന്മേലുള്ള വാദം വിവാഹമോചനത്തിനെടുക്കുമ്പോൾ ആ വേദഭാഗത്തിലെ ഊന്നൽ കാണാതെ പോകുന്നു; ഒരു പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുൻപ് രണ്ട് വട്ടം ചിന്തിക്കണം. ²⁷മിഷ്നാ *ഗിറ്റിൻ* 9.10. പിന്നീട്, രബ്ബി അക്ബാ പറഞ്ഞു, “അവളേക്കാൾ സൗന്ദര്യമുള്ള മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ അവൻ കണ്ടാൽ പോലും” അവളെ “അവന്റെ കണ്ണിൽ ഇഷ്ടം തോന്നുവാൻ പാടില്ല” (ആവ. 24:1). ²⁸ഹാഗെർ, 125. ²⁹ഡബ്ലിയു. എഫ്. ആൾബ്രെറ്റ് ആന്റ് സി.എസ്. മാൻ, *മാത്യു*, ദ ആങ്കർ ബെബിൾ (ഗാർഡൻ സിറ്റി, എൻഡെ.:

ഡബിൾഡേ & കമ്പനി., 1971), 65. ³⁰പോർണിയ എന്ന വാക്ക് വിസ്തൃത അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, “വ്യഭിചാരം” (മോയിചെയിയാ) എന്നും ആക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന്, സിരാഖ് 23:23 പറയുന്നു “അവളുടെ പരസംഗം നിമിത്തം അവൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു” (എൻആർഎസ്വി).

³¹മിഷ്നാ കെറ്റാബോത്ത് 3.5; സോതാ 5.1; യെബാമോത്ത് 2.8. ³²ഫിലോ സ്പൈഷ്യൽ ലാസ് 2.1.5; മിഷ്നാ മെഡാരിൻ 1.3, 4. ³³മിഷ്നാ ഷെബുവോത്ത് 4.13. ³⁴മിഷ്നാ സാൻഹേദ്രൻ 3.2. ³⁵ജോസെഫസ്, വാഴ്സ് 2.8.6. ³⁶ഇബിഡ്., 2.8.7; നോക്കുക കമ്മ്യൂണിറ്റി റൂൾ 5.7, 8. ³⁷കോഡ് ഓഫ് ഹമ്മൂറബി 196, 200. ³⁸ജോസെഫസ് ആന്റീകിറ്റീസ്, 4.8.35; മിഷ്നാ ബാബാ കമ്മാ 8.1, 2. ³⁹ജോൺ മാക് ആർദർ ന്യൂടെസ്സമെന്റ് കമെന്ററി മാത്യു 1-7 (ഷിക്കാഗോ മൂഡി പ്രസ്, 1985), 332. ⁴⁰നോക്കുക, മിഷ്നാ ബാബാ കമ്മാ 8.6.

⁴¹വിൽകിൻസ്, 41. ⁴²ഹെരോഡോട്ടസ് 8.98; സിനോഫോൺ സൈറോബ്നിഡിയ 8.6.17. ⁴³എപിക്ടേറ്റസ് 4.1.79. ⁴⁴വിൽകിൻസ്, 42. ⁴⁵ഹാഗെർ, 131. ⁴⁶ലിയോൺ മോറിസ്, ലൂക്ക്: ആൻ ഇൻട്രൊഡക്ഷൻ ആന്റ് കമെന്ററി, റെവ എഡി., ദ സിൻഡേൽ ന്യൂടെസ്സമെന്റ് കമെന്ററിസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി., 1988), 143. ⁴⁷ഫ്രാൻസ്, 127. ⁴⁸നോക്കുക, മോറിസ്, മാത്യു, 129-30. കനാൻ കൈവശമാക്കുവാൻ യിസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോട് ഉറപ്പു സമീപനം എടുക്കണമായിരുന്നു. ആ സമയത്ത്, ആ ദേശത്തുള്ളവരുടെ ദുഷ്ടത നിമിത്തം അവന്റെ ജനം അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു (ഉൽപ. 15:13-16; ലേവ്യ. 18:24, 25; ആവ. 9:5; 1 രാജ. 14:24). ⁴⁹കമ്മ്യൂണിറ്റി റൂൾ 1.4; നോക്കുക 9.21, 22. ⁵⁰ജോസെഫസ് എഗെൻസ് അപിയൻ 2.15.

⁵¹ഹെയർ, 59. ⁵²മോറിസ്, മാത്യു, 132, എൻ. 167. ⁵³മിഷ്നാ നെദാരിൻ 3.4; ടോഹോരോത്ത് 7.6; ബാബാ കമ്മാ 10.1, 2. ⁵⁴ഗൺഡ്രി, 99. ⁵⁵ഉദാഹരണത്തിന്, ജാനുവരി 2008 സ്റ്റഡി ബൈ ദ അലൻ ഗട്മാച്ചർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്, 2000 അതിനും 2005 നും ഇടക്ക് അമേരിക്കയിലെ ഗർഭച്ഛിദ്രം 9 ശതമാനം കുറഞ്ഞു എന്നാണ് (“യു. എസ്. അബോർഷൻ റേറ്റ് ഫാൾസ്, സ്റ്റഡി ഫൈൻഡ്സ്” [എച്ച്ടിടിപി://ഡബ്ലിയുഡബ്ലിയുഡബ്ലിയു. റീയുറ്റേഴ്സ്. കോം/ആർട്ടിക്കിൾ/ഡൊമെസ്റ്റിക് ന്യൂസ്/ ഐഡിയുഎസ്എൻ172176020080117; ഇന്റർനെറ്റ്; ആക്സസ്ഡ് 15 ജൂലയ് 2009].) ⁵⁶വില്യം ഹെൻഡ്രിക്സൺ, ദ ന്യൂടെസ്സമെന്റ് കമെന്ററി: എക്സ്പോസിഷൻ ഓഫ് ദ ഗോസ്പെൽ എക്കോർഡിങ്ങ് ടു മാത്യു (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1973), 303. ⁵⁷അത്തരം ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് അൾറിച്ച് ബോസറിന്റെ, “വി ആർ ആൾ ലൈയിങ്ങ് ലയേഴ്സ്,” “എന്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ കള്ളം പറയുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ ‘പച്ചക്കള്ളം’ പറയുന്നത് ശരി എന്നു വെക്കുന്നത്,” യുഎസ് ന്യൂസ് ആന്റ് വേൾഡ് റിപ്പോർട്ട് (എച്ച്ടിടിപി://ഹെൽത്ത്. യുഎസ് ന്യൂസ്. കോം/ആർട്ടിക്കിൾ/ബ്രെയിൻ-ആന്റ്-ബിഹേവിയർ/2009/05/18/വി-ആർ ആൾ-ലൈയിങ്ങ്-ലയേഴ്സ്-വൈ-പ്യൂപിൾ-ടെൽ-ലൈസ്-ആന്റ് വൈ വൈറ്റ് ലൈസ്-കാൻ-ബി-ഓകെ. എച്ച്ടിഎംഎൽ; ഇന്റർനെറ്റ്; ആക്സസ്ഡ് 17 ജൂലയ് 2009). ⁵⁸ആൽബർട്ട് ബാർണസ്, നോട്ട്സ് ഓൺ ദ ന്യൂടെസ്സമെന്റ്: മാത്യു ആന്റ് മാർക്ക്, എഡി., റോബർട്ട് ഫ്രൂ (ഫിലദെൽഫിയ: എൻ.പി., 1832; റീപ്രിന്റ്, ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1974), 59.

ഹെരോദാവിന്റെ മന്ദിരം

അന്റോണിയാ കോട്ട

